

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาการมีชีวิตรอดของเชื้อแบคทีเรียภายหลังจาก
ไลโอไฟไลซ์และในระหว่างช่วงเวลาการเก็บรักษา
(Study on Survival of Lyophilized Bacterial Cultures after
Lyophilization Process and Keeping Periods)

จัดทำโดย

นายเกรียงไกร	ทองก้อน	รหัสนักศึกษา	45040788
นางสาวจุฑามาศ	สุขเหมือน	รหัสนักศึกษา	45040789
นายวีระพงศ์	วิรุพท์ธนกฤษณ์	รหัสนักศึกษา	45040815

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจาก

๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

(ดร.บุญเทียม พันธุ์เพ็ง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การศึกษาการมีชีวิตรอดของเชื้อแบคทีเรียภายหลังจาก
ไลโอไฟไลซ์และในระหว่างช่วงเวลาการเก็บรักษา

(Study on Survival of Lyophilized Bacterial Cultures after
Lyophilization Process and Keeping Periods)

T096500

ปก
ก ๖๖๓
๕๕๑๘

นายเกรียงไกร ทองก้อน

นางสาวจุฑามาศ สุขเหมือน

นายวีระพงศ์ วิรุฬห์รัตนกฤษณ์

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 96500

วัน,เดือน,ปี.....

รายงานปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

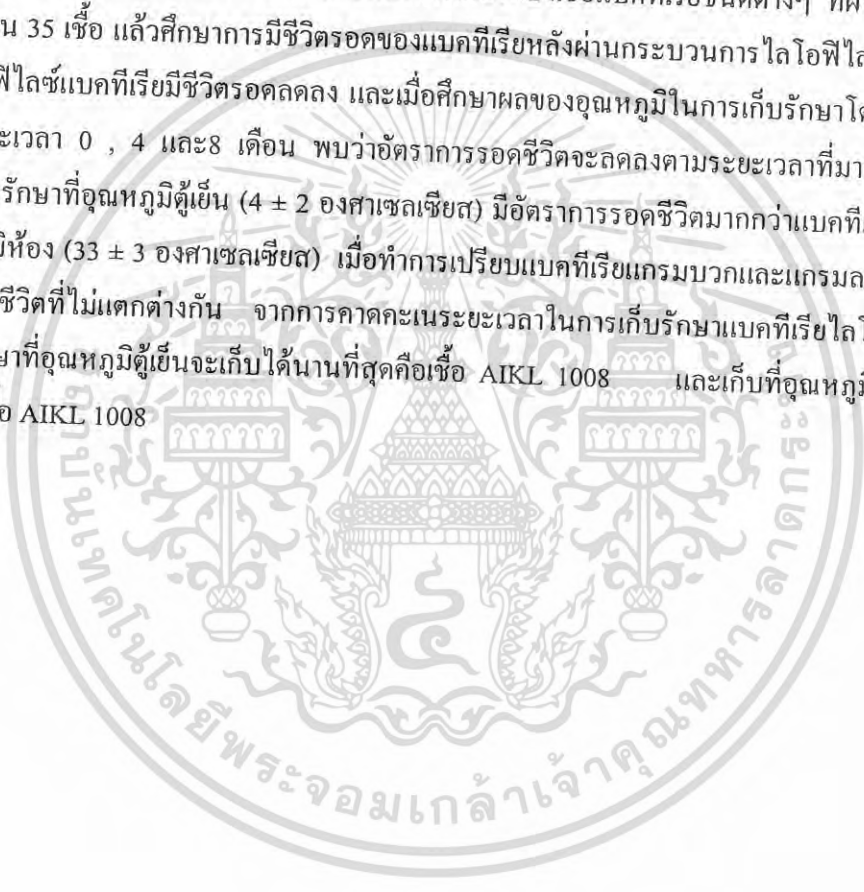
๒๕๓๘

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกรียงไกร ทองก้อน , จุฑามาศ สุขเหมือน และ วีระพงศ์ วิรุฬห์รัตนกฤษณ์. 2549 : การศึกษาการมีชีวิตรอดของเชื้อแบคทีเรียภายหลังการไลโอไฟไลซ์และในระหว่างช่วงเวลาการเก็บรักษา ภาควิชา
อุตสาหกรรมเกษตร โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง. อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.บุญเทียม พันธุ์เพ็ง : 73 หน้า

บทคัดย่อ

การเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรียด้วยวิธีไลโอไฟไลซ์ เป็นวิธีการเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรียวิธีหนึ่งที่สามารถเก็บรักษาเชื้อได้เป็นระยะเวลาสั้น ภายหลังจากการเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรียชนิดต่างๆ ที่ผ่านการไลโอไฟไลซ์จำนวน 35 เชื้อ แล้วศึกษาการมีชีวิตรอดของแบคทีเรียหลังผ่านกระบวนการไลโอไฟไลซ์ พบว่าหลังการไลโอไฟไลซ์แบคทีเรียมีชีวิตรอดลดลง และเมื่อศึกษาผลของอุณหภูมิในการเก็บรักษาโดยการไลโอไฟไลซ์ที่ระยะเวลา 0 , 4 และ 8 เดือน พบว่าอัตราการรอดชีวิตจะลดลงตามระยะเวลาที่มากขึ้น โดยแบคทีเรียที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิตู้เย็น (4 ± 2 องศาเซลเซียส) มีอัตราการรอดชีวิตมากกว่าแบคทีเรียที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง (33 ± 3 องศาเซลเซียส) เมื่อทำการเปรียบแบคทีเรียแกรมบวกและแกรมลบ พบว่ามีอัตราการรอดชีวิตที่ไม่แตกต่างกัน จากการคาดคะเนระยะเวลาในการเก็บรักษาแบคทีเรียไลโอไฟไลซ์โดยการเก็บรักษาที่อุณหภูมิตู้เย็นจะเก็บได้นานที่สุดคือเชื้อ AIKL 1008 และเก็บที่อุณหภูมิห้องได้นานที่สุด คือเชื้อ AIKL 1008

เกรียงไกร ทองก้อน
จุฑามาศ สุขเหมือน
วีระพงศ์ วิรุฬห์รัตนกฤษณ์
ลายมือชื่อนักศึกษา

ลายมืออาจารย์ที่ปรึกษา

๒๘ มีนาคม ๒๕๔๙
วัน เดือน ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษครั้งนี้สำเร็จลุล่วงมาได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาคือ อาจารย์บุญเยี่ยม พันธุ์เพ็ง ที่สละเวลาคอยดูแลและให้คำแนะนำต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนอาจารย์คณะกรรมการทั้งสองท่าน ได้แก่ อาจารย์สร้อยสุดา พรภักดีวัฒนา และ อาจารย์ศศิวิมล ชื่นอ้อม อาเหม็ด ที่ช่วยในการปรับปรุงแก้ไขโครงร่างปัญหาพิเศษ ซึ่งผู้จัดทำขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคุณพ่อและคุณแม่ที่คอยเป็นกำลังใจให้ สนับสนุนด้านการเงิน ขอบคุณเพื่อนๆ ที่คอยเป็นกำลังใจและคอยช่วยเหลือมาตลอดการทำปัญหาพิเศษนี้

คณะผู้จัดทำ

24 มีนาคม 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ซ
บทที่ 1	
บทนำ	1
วัตถุประสงค์	1
บทที่ 2 วารสารปริทัศน์	2
2.1 วิธีการเก็บรักษาเชื้อแบบทั่วไป	2
2.2 การเก็บรักษาเชื้อบริสุทธิ์	3
2.3 การทำแห้งแบบไลโอไฟล์ไลซ์	6
2.4 การทำให้แบคทีเรียแห้งแบบไลโอไฟล์ไลซ์	9
2.5 สาเหตุการบาดเจ็บของเซลล์	11
2.6 ไครโอโพรเทคแทนต์	12
2.7 ผงเซลล์	14
2.8 เครื่องทำแห้งไลโอไฟล์ไลซ์	16
บทที่ 3 อุปกรณ์และวิธีการทดลอง	23
3.1 อุปกรณ์และสารเคมีที่ใช้ในการทดลอง	23
3.2 ชนิดของเชื้อแบคทีเรียที่ได้ทำการศึกษา	24
3.3 การทำไลโอไฟล์ไลซ์	27
3.4 การตรวจหาจำนวนเชื้อที่รอดชีวิต	28
บทที่ 4 ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง	30
4.1 ผลการตรวจนับจำนวนเชื้อแบคทีเรียที่ผ่านการ ไลโอไฟล์ไลซ์	30
4.2 การศึกษาเปรียบเทียบและการรอดชีวิต ของแบคทีเรียแกรมบวกและแกรมลบ	36
บทที่ 5 สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ	38
5.1 สรุปผลการทดลอง	38
5.2 ข้อเสนอแนะ	38
เอกสารอ้างอิง	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก	หน้า
ก. ตัวอย่างลักษณะการเจริญของเชื้อแบคทีเรียที่ศึกษา บนอาหารเลี้ยงเชื้อ PCA และลักษณะทางสัณฐานวิทยา ของเชื้อแบคทีเรียที่ทำการศึกษา	40
ข. ตารางแสดงจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียที่ตรวจนับได้ ในระหว่างการทดลอง	45
ค. การรายงานผลการตรวจนับด้วยวิธี Viable plate count	61
ง. ภาพแสดงการทำไลโอไฟล์ไลซ์	69
ประวัติผู้แต่ง	73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ความสัมพันธ์ของอุณหภูมิและความกดดันของไอน้ำ	18
2. แสดงการรูดชีวิตของแบคทีเรียที่ทำแห้งแบบเยือกแข็งที่ NCTC เก็บรักษาไว้	21
ข1. แสดงจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียที่ตรวจนับได้ในขั้นตอนการทำไลโอไฟไลซ์	46
ข2. แสดงจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียที่ตรวจนับได้ หลังผ่านกระบวนการทำไลโอไฟไลซ์ที่ระยะเวลาการเก็บรักษา 4 เดือน	51
ข3. แสดงจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียที่ตรวจนับได้ หลังผ่านกระบวนการทำไลโอไฟไลซ์ที่ระยะเวลาการเก็บรักษา 8 เดือน	56
ค4. แสดงจำนวนเชื้อแบคทีเรียที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิปรกติ (33±3 องศาเซลเซียส)	65
ค5. แสดงจำนวนเชื้อแบคทีเรียที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิตู้เย็น (4±2 องศาเซลเซียส)	67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แสดงผนังเซลล์แบคทีเรียแกรมบวก	15
2. แสดงผนังเซลล์แบคทีเรียแกรมลบ	15
3. ความสัมพันธ์ของความกดดันและอุณหภูมิ ต่อสภาวะของน้ำบริสุทธิ์ (เฟส-ไดอะแกรม : phase diagram)	19
4. ความสัมพันธ์ของอุณหภูมิต่อสารประกอบ (eutectic forming และ glass forming) ในน้ำ	19
5. แสดงอัตราการรอดชีวิตของเชื้อแบคทีเรียหลังผ่านกระบวนการไลโอไฟไลซ์	30
6. แสดงอัตราย่อยสลายของจำนวนเซลล์แบคทีเรียแกรมลบที่เหลืรอด ในระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิและระยะเวลาต่างกัน	32
7. แสดงอัตราย่อยสลายของจำนวนเซลล์แบคทีเรียแกรมบวกที่เหลืรอด ในระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิและระยะเวลาต่างกัน	33
8. แสดงอัตราย่อยสลายการรอดชีวิตของเชื้อแบคทีเรียแกรมลบที่เก็บรักษา ที่ระยะเวลา 4 และ 8 เดือน เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเชื้อแบคทีเรีย ที่เหลืรอดอยู่ที่ระยะเวลา 0 เดือน	34
9. แสดงอัตราย่อยสลายการรอดชีวิตของเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกที่เก็บรักษา ที่ระยะเวลา 4 และ 8 เดือน เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเชื้อแบคทีเรีย ที่เหลืรอดอยู่ที่ระยะเวลา 0 เดือน	35
10. แสดงการคาดคะเนอายุการเก็บรักษาของแบคทีเรีย AIKL 1011	36
11. แสดงระยะเวลาในการเก็บรักษาเซลล์แบคทีเรียแกรมลบ	36
12. แสดงระยะเวลาในการเก็บรักษาเซลล์แบคทีเรียแกรมบวก	37
ก1. ตัวอย่างลักษณะการเจริญของเชื้อแบคทีเรียที่ศึกษา บนอาหารเลี้ยงเชื้อ PCA และลักษณะทางสัณฐานวิทยา ของเชื้อแบคทีเรียที่ทำการศึกษา	41
ง1. แสดงเครื่องไลโอไฟไลซ์	70
ง2. แสดงการคอดหลอด และหลอด ampoule ที่คอดเสร็จแล้ว	70
ง3. แสดงหลอด (ampoule) ที่ทำการปิดปลายหลอดแล้ว	71
ง4. แสดงลักษณะของเชื้อแบคทีเรียที่บรรจุอยู่ในหลอด (ampoule) หลังผ่านการไลโอไฟไลซ์แล้ว	71
ง5. แสดงการตัดหลอด (ampoule) เมื่อต้องการนำเชื้อแบคทีเรีย	72

เอกสารนี้ออกมาจากการที่ทดลองไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ในการเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรียหลังจากที่ได้ทำการแยกเชื้อบริสุทธิ์แล้ว จะต้องนำมาเก็บรักษา เพื่อศึกษาด้านต่างๆ โดยเชื้อที่นำมาเก็บนี้เรียกว่า stock culture collection เช่น การถ่ายเชื้อ (subculture) เป็นการเก็บเชื้อบริสุทธิ์ไว้ในอาหารเลี้ยงเชื้อชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง แล้วเปลี่ยนถ่ายสู่อาหารใหม่ที่เป็นชนิดเดียวกัน ซึ่งในการเก็บรักษาแบบนี้เมื่อเปลี่ยนถ่ายสู่อาหารใหม่หลายๆ ครั้ง อาจทำให้เกิดการปนเปื้อนและการกลายพันธุ์ได้ จึงได้มีการใช้วิธีการเก็บรักษาเพื่อให้สามารถเก็บไว้ได้เป็นระยะเวลาอนัน โดยไม่ต้องเปลี่ยนอาหารบ่อยครั้งจึงได้มีการนำวิธีการเก็บรักษาแบบการทำแห้งแบบแช่เยือกแข็งมาใช้เพื่อยืดอายุการเก็บรักษาของเชื้อบริสุทธิ์ให้สามารถเก็บได้นานขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในการเก็บรักษาแบบนี้ยังมีข้อควรระวังในส่วนของกระบวนการทำ เนื่องจากเก็บรักษาด้วยการเยือกแข็งนี้ จะมีเชื้อแบคทีเรียจำนวนมากที่เกิดการบาดเจ็บเนื่องจากการสูญเสียสภาพธรรมชาติของโปรตีนในระหว่างแช่เยือกแข็ง ทำให้เอนไซม์ของเซลล์เปลี่ยนแปลงไป เป็นผลให้กิจกรรมภายในเซลล์ไม่สามารถดำเนินไปอย่างปกติ จึงได้มีการนำสารโคโอโปรTECTแทน เช่น skim milk สามารถช่วยลดการบาดเจ็บของเซลล์ในระหว่างการแช่เยือกแข็ง โดยสามารถป้องกันการสูญเสียสภาพธรรมชาติของโปรตีนและสามารถชะลอปฏิกิริยาเคมีที่ไม่ต้องการรวมถึงชะลอการเกิดผลึกน้ำแข็งภายในเซลล์ จึงเป็นสารที่เพิ่มประสิทธิภาพในการเก็บรักษาเชื้อบริสุทธิ์ของการทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาวิธีการเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรียโดยกระบวนการไลโอไฟล์ไลซ์
2. เพื่อศึกษาการมีชีวิตรอดของเชื้อแบคทีเรียหลังจากผ่านกระบวนการไลโอไฟล์ไลซ์ และการเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่างกัน
3. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการมีชีวิตรอดของเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกและแบคทีเรียแกรมลบหลังจากผ่านกระบวนการไลโอไฟล์ไลซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วารสารปริทัศน์

2.1 วิธีการเก็บรักษาเชื้อแบบทั่วไป

จุดประสงค์พื้นฐานของการบำรุงรักษาและการเก็บรักษาเชื้อจุลินทรีย์ คือ เพื่อรักษาให้จุลินทรีย์มีชีวิตรอด ไม่มีเชื้ออื่นปะปน และไม่เปลี่ยนแปลงลักษณะรวมทั้งเพื่อเก็บรักษาเชื้อเป็นสต็อกอย่างเพียงพอ และมีระบบที่เหมาะสมเพื่อทำให้มีเชื้อทดแทนตามความต้องการ

มีเทคนิคการเก็บรักษาจุลินทรีย์หลายวิธีที่นิยมใช้กัน วิธีการทั้งหมดมีทั้งเป็นประโยชน์เฉพาะด้าน และที่ไม่เป็นประโยชน์ จึงเป็นการยากในการตัดสินใจเลือกวิธีการใดวิธีการหนึ่ง การเลือกวิธีการใดควรอาศัยคุณสมบัติของวิธีการนั้นต่อความต้องการของผู้ใช้ และคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

2.1.1 การรักษาให้จุลินทรีย์รอดชีวิต (maintenance of viability) เซลล์อาจตายได้ระหว่างกระบวนการเก็บรักษา ทำให้สูญหายไปมากที่สุด เพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเชื้อจึงควรคำนึงถึงวิธีการเก็บรักษาที่ทำให้เชื้อมีชีวิตรอดมากที่สุด ทั้งขณะทำการเก็บรักษาและระหว่างการเก็บรักษา

2.1.2 การคัดเลือกทำให้ประชากรเปลี่ยนแปลง (population change through selection) สัดส่วนเซลล์ของประชากรอาจลดลงในช่วงเริ่มต้นของกระบวนการเก็บรักษา แต่อาจหมดปัญหาถ้าเชื้อเริ่มต้นมีจำนวนเซลล์ที่รอดชีวิตเป็นผลมาจากการคัดเลือกของประชากรที่ทนทานกว่า และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงลักษณะบางประการของเชื้อนั้น การเก็บรักษาที่ดีควรให้มีเซลล์รอดชีวิตมากที่สุด และให้คงลักษณะเช่นเดียวกับเชื้อเริ่มต้นมากที่สุด

2.1.3 การเปลี่ยนแปลงพันธุกรรม (genetic change) เนื่องจากจุลินทรีย์บางชนิดมีความสำคัญทางวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องเก็บรักษาไม่ให้สูญพันธุ์หรือเสียพลาสมิด (plamid) ระหว่างการเก็บรักษา การเก็บรักษาที่ดีควรลดการเปลี่ยนแปลงนี้

2.1.4 ความบริสุทธิ์ (purity) เชื้อที่เก็บรักษาควรอยู่ในสภาพบริสุทธิ์และควรลดโอกาสปะปนของเชื้ออื่นขณะทำการเก็บรักษา

2.1.5 ค่าใช้จ่าย (expense) ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเชื้อรวมถึงค่าจ้างผู้ร่วมงาน วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น เช่น สถานที่และพลังงาน อุปกรณ์ที่มีราคาสูง เช่น เครื่องทำแห้งแบบเยือกแข็งต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.6 จำนวนเชื้อ (number of cultures) สิ่งที่สำคัญที่ควรพิจารณาสัมพันธ์กับจำนวนเชื้อและวิธีการเก็บรักษา คือ ระยะเวลาในการดำเนินงาน ช่วงแรกและการดำเนินงานในช่วงต่อมา ศูนย์เก็บรักษาเชื้อขนาดเล็กที่ใช้วิธีการเหมาะสมมีภาระมากเมื่อเก็บเชื้อจำนวนมากขึ้น การเลือกวิธีการสำหรับเก็บเชื้อได้จำนวนมาก อาจมีผลต่อสถานที่เก็บรักษา

2.1.7 คุณค่าของเชื้อ (value of cultures) ควรเก็บรักษาเชื้อที่มีความสำคัญด้วยวิธีการที่ไม่เสี่ยงต่อการสูญเสีย และเก็บรักษาเชื้อที่มีความสำคัญน้อยก็ควรคำนึงถึงค่าใช้จ่าย

2.1.8 การบริการและการขนส่ง (supply and transportation of culture) ถ้าต้องการส่งเชื้อให้ผู้อื่น จำเป็นต้องมีเชื้ออย่างน้อยสองชุด จึงอาจเตรียมเชื้อไว้เป็นจำนวนมากเพื่อใช้ส่งไปยังแหล่งอื่นๆ ความสะดวกของแต่ละอย่างขึ้นอยู่กับวิธีการเก็บรักษาและจำนวนเชื้อที่ต้องการส่ง การส่งเชื้อทางไปรษณีย์ต้องห่อให้เหมาะสมและต้องรอดชีวิตขณะที่เสียดเวลาสถานะอื่นๆ มีข้อจำกัดของการส่งทางไปรษณีย์ภายในประเทศและระหว่างประเทศ จึงต้องทราบถึงรายละเอียดข้อบังคับของแต่ละประเทศนั้น

2.1.9 ความถี่ของการใช้เชื้อ (frequency of use of cultures) เชื้อที่ใช้ในการวิเคราะห์ การผลิตทางอุตสาหกรรมหรือการควบคุมคุณภาพอาจต้องใช้บ่อยในห้องปฏิบัติการ จึงควรคำนึงถึงความสะดวกในการเลี้ยงและความเสี่ยงต่อการปะปนของเชื้ออื่น

2.2 การเก็บรักษาเชื้อบริสุทธิ์

ในการเก็บรักษาเชื้อโดยทั่วไปสามารถทำได้หลายวิธีเช่น

2.2.1 การต่อเชื้อ(subculture)

วิธีนี้ทำการ โดยการเพาะเลี้ยงเชื้อลงบนอาหารที่เหมาะสมภายในหลอดหรือขวดที่บ่มไว้ที่อุณหภูมิเหมาะสม เพื่อให้เชื้อเจริญแล้วนำไปเก็บรักษาไว้ภายใต้ภาวะเหมาะสม และต้องต่อเชื้อลงบนอาหารใหม่อีกครั้งก่อนที่เชื้อเก่าจะตายโดยระยะเวลาในการต่อเชื่อนั้นขึ้นกับชนิดของเชื้อ เช่น coliforms จะรอดชีวิตหลายปี ขณะที่เชื้อบอบบางจำพวก *Neisseria* spp. ตายเร็วจึงต้องต่อเชื้ออีกภายในสองถึงสามสัปดาห์ อย่างไรก็ตามการปะปนของเชื้ออื่นๆ เป็นปัญหาที่สำคัญและเกิดขึ้นได้ทุกครั้งที่มีการต่อเชื้อ ซึ่งเชื้อที่ไม่ต้องการนอกจากจะปะปนแล้ว เชื้อนั้นอาจเจริญมากขึ้นทำให้เชื้อที่เก็บรักษาตายได้ การตรวจสอบทางจุลชีววิทยาและการบ่ม(incubate) อาหารไว้ก่อนใช้จะช่วยลดการปะปนของเชื้อ ควรเก็บเชื้อไว้สองหลอด (two-tube method) โดยเก็บหลอดหนึ่งไว้เป็นสต็อก (seed stock) และอีกหลอดเป็นเชื้อใช้งาน(working culture) และการตรวจสอบเชื้อบ่อยๆ จะช่วยลดการปะปนของเชื้อปนเปื้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 การทำแห้ง (drying)

มีการใช้วิธีทำแห้งเพื่อเก็บรักษาจุลินทรีย์อย่างกว้างขวาง โดยการนำน้ำออกและไม่ให้เกิดความชื้น ส่วนใหญ่เก็บเชื้อรา ซึ่งทนทานต่อความแห้งมากกว่าเชื้อกลุ่มอื่น วิธีนี้ใช้ได้กับยีสต์ และแบคทีเรียบางชนิดเท่านั้น การทำแห้งโดยใช้วัสดุต่าง ๆ ต่างมีดังนี้

1. ทราบดิน ซิลิกาเจล และดินเบา เชื้อราที่สร้างสปอร์รอดชีวิตแบบแห้งในดิน หลายเชื้อเก็บได้นานถึงห้าปีโดยลักษณะไม่เปลี่ยนแปลง ยีสต์ รา และแบคทีเรียบางชนิดเก็บรักษาแบบแห้งได้บนซิลิกาเจล มีรายงานว่าแบคทีเรียหลายชนิดรอดชีวิตโดยลักษณะไม่เปลี่ยนแปลง แต่เชื้อยีสต์มีลักษณะเปลี่ยนแปลง

2. แผ่นกระดาษหรือดิสก์ (paper disc) การเก็บเชือบนแผ่นกระดาษใช้ได้กับเชื้อยีสต์และ staphylococci หลังจากทำแห้งแล้วเก็บแผ่นกระดาษหรือดิสก์ไว้ในห่อฟอยล์ภายในภาชนะปิดไม่ให้อากาศเข้า หรือระหว่างแผ่นกระดาษมีสารทำให้ยัดติดกันได้ วิธีการนี้มีราคาถูกลงสำหรับส่งเชื้อทางไปรษณีย์ได้จำนวนมาก

3. Predried plugs วัสดุหลายชนิด เช่น แป้ง เปปโตนหรือ เดกซ์แทรน เมื่อสัมผัสกับซัสเพนชันเชื้อ จะช่วยดูดซับก่อนนำไปทำแห้งอีกครั้ง และเก็บภายใต้สุญญากาศ วิธีการนี้ใช้ได้กับเชื้อที่บอบบาง เช่น *Neisseria gonorrhoeae* และ *Vibrio cholerae* ซึ่งเก็บรักษาด้วยวิธีการทำแห้งแบบเยือกแข็งไม่ได้ผล

4. เจลาตินดิสก์ (gelatin disc) ทำโดยผสมเชื้อลงในอาหารเหลวเจลาติน นำไปหยดและปล่อยให้แข็งบนจานเลี้ยงเชื้อ แล้วทำให้แห้งหรือทำแห้งแบบเยือกแข็ง นำดิสก์ที่แห้งเก็บไว้ในที่มีซิลิกาเจลหรือฟอสฟอรัสเพนตาออกไซด์ (P_2O_5) มีการเติม สารหลายชนิดลงในอาหารเหลวเจลาติน ใช้เก็บแบคทีเรียหลายชนิดได้นานหลายปี

2.2.3 การทำแห้งจากของเหลว (liquid drying หรือ L-drying)

เป็นวิธีการทำแห้งภายใต้สุญญากาศเพื่อถนอมจุลินทรีย์ที่ไว (sensitive) ต่อการเยือกแข็ง โดยไม่ต้องเยือกแข็งจึงเป็นวิธีการที่ดีและเหมาะสมกับแบคทีเรียหลายชนิด เช่น *Spirilla* เก็บรักษาไว้ได้นานถึง 10 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 การทำแห้งแบบไลโอไฟล์ซ (lyophilization)

เป็นกระบวนการทำให้น้ำระเหยไปจากชั้นเพนชันเชื้อที่เยือกแข็งแล้วโดยเตรียมชั้นเพนชันเชื้อนำไปทำให้เยือกแข็งและต่อเข้าสู่ระบบสุญญากาศไอน้ำที่ระเหยไปจะถูกจับไว้ที่เครื่องควบแน่นซึ่งมีอุณหภูมิต่ำ หลังการทำแห้งแล้ว เก็บเชื้อไว้ภายใต้สุญญากาศหรือในแก๊สเฉื่อย โดยทั่วไปเชื้ออยู่ภายในขวด (vial) หรือ หลอด (ampoule)

ข้อดีของการทำแห้งแบบเยือกแข็งนั้นเหมาะสมต่อการเก็บรักษาเชื้อจำนวนมากและการแจกจ่ายเชื้อ สามารถเก็บรักษาได้นานไม่ต้องเอาใจใส่อีกกลไม่สิ้นเปลืองระหว่างกาเก็บ

วิธีการนี้มีข้อเสียคือ ค่าใช้จ่ายสูงถ้าซื้อเครื่องมืออย่างดี ต้องใช้แรงงานมากถ้าเก็บเชื้อจำนวนมาก โดยทั่วไปไม่เปลี่ยนแปลงลักษณะ แต่อาจเกิดการคัดเลือกประชากรเพิ่มขึ้นในการเตรียมเชื้อเพื่อเก็บครั้งต่อ ๆ ไป เช่น การเก็บเชื้อครั้งที่สองจากเชื้อที่เก็บรักษาครั้งแรก การเก็บเชื้อครั้งที่สามจากเชื้อครั้งที่สองและต่อไปเรื่อย ๆ ควรเตรียมเชื้อสำหรับเก็บครั้งต่อไปจากเชื้อที่เก็บไว้ครั้งแรก

2.2.5 การเยือกแข็งหรือแช่แข็ง (freezing)

การทำเยือกแข็งแบ่งตามอุณหภูมิที่ใช้ ได้แก่ อุณหภูมิ -20°C -30°C -40°C -70°C -140°C และ -196°C แต่โดยทั่วไปอุณหภูมิต่ำกว่า -30°C ให้ผลไม่ดีเพราะเกิดส่วนผสมของเชื้อและสารประกอบในน้ำ (eutectic mixture) ทำให้ความเข้มข้นของเกลือสูงขึ้นและมีผลต่อเซลล์ การเก็บไว้ที่ -70°C ใช้ได้กับจุลินทรีย์หลายชนิดและที่ -140°C (เฟสไอของไนโตรเจน) ที่ -196°C (เฟสไนโตรเจนเหลว) ก็ใช้ได้กับจุลินทรีย์

1. การเก็บบนเมล็ดแก้วที่ -70°C เก็บโดยเตรียมชั้นเพนชันเชื้อกลีเซอรอล หนวดบนเมล็ดแก้วภายในขวด (vial) แล้วเก็บไว้ที่อุณหภูมิ -70°C พบว่าได้ผลดีแบบที่เรียกว่าชนิด วิธีนี้ทำได้เร็วและง่ายไม่ต้องใช้เครื่องมือมาก เมล็ดแก้วแต่ละสีใช้เก็บเชื้อได้แต่ละชนิดและเก็บได้มากไม่จำกัด ข้อเสียคือ ต้องใช้ตู้เยือกแข็ง (freezer) ที่ -70°C ซึ่งบางครั้ง ไฟฟ้าดับทำให้เครื่องหยุดการทำงาน จึงจำเป็นต้องเก็บเชื้อไว้สองชุด

2. การเก็บไว้ในไนโตรเจนเหลว (-196°C) หรือไอไนโตรเจน (-140°C) แม้ว่าจุลินทรีย์บางชนิดจะมีเซลล์บางส่วนตายไประหว่างการทำเย็นและทำให้หายแข็ง แม้ลักษณะของเชื้อทั่วไปจะถูกเก็บรักษาไว้ มีรายงานว่า DNA และพลาสมิดเปลี่ยนแปลงไป การรอดชีวิตและความคงที่ของเชื้อโดยการเก็บรักษาวิธีนี้มีสูง ทุกวันนี้นิยมใช้สำหรับเก็บรักษา seed stock culture

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีข้อเสียคือ ในโครเจนเหลวระเหยได้และต้องเติมใหม่อยู่เสมอ หากขาดในโครเจนเหลวจะทำให้เสียหาย ค่าใช้จ่ายสูงแต่ใช้แรงงานน้อย เสี่ยงต่อการระเบิดแตกของภาชนะที่เป็นแก้ว โดยในโครเจนเหลวอาจเข้าไปตามรูรั่วและขยายตัวอย่างรวดเร็ว การเก็บในไอในโครเจนช่วยลดปัญหานี้แต่อุณหภูมิสูงกว่า ทำให้ไม่เหมาะสมสำหรับบางเชื้อ

อย่างก็ตามการเก็บรักษาแบบเยือกแข็งนั้น น้ำจะมีผลต่อเซลล์เมื่อน้ำถูกดึงออกกลายเป็นน้ำแข็ง ความเสียหายจะเกิดขึ้นระหว่างขั้นตอนการทำให้เย็นลงและการทำให้หายแข็ง(thawing) ซึ่งทั้งหมดนี้อาจนำไปสู่การบาดเจ็บของเซลล์ได้

2.3 การทำแห้งแบบไลโอฟิลไลซ์ (lyophilization)

ไลโอฟิลไลเซชัน คือกระบวนการทำแห้งแบบเยือกแข็ง โดยการดึงน้ำออกผลิตภัณฑ์ ขณะที่อยู่ในสภาพในสภาพเยือกแข็ง ภายใต้สภาวะที่เป็นสุญญากาศ เพื่อใช้ในการเก็บรักษามลพิษ

Lyophilization อาจเรียกได้ว่ากระบวนการ freeze drying ในทางชีววิทยา ซึ่งเป็นจำพวกวัตถุที่มีความบอบบาง สูญเสียกิจกรรม และปฏิกิริยาเคมีได้เมื่อโดนความร้อน

Lyophilize ได้รากศัพท์มาจากภาษากรีก คือ "made solvent loving"

2.3.1 ผลิตภัณฑ์ที่ใช้วิธีการทำแห้งแบบไลโอฟิลไลซ์

1. **Non - biological products** เช่น การเตรียมผลิตภัณฑ์ยาฉีดชนิดผงสำหรับละลายน้ำ การเตรียมผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรให้อยู่ในรูปผงแห้ง โดยจะคงสภาพสารสำคัญในสมุนไพรได้ เช่น essential oils, pigment, phytonutrients, polysaccharides และ enzyme

2. **Non - living bio products** โดย แบ่งเป็น

1. เอนไซม์, ฮอร์โมน, ยาปฏิชีวนะ, วิตามิน, เลือด, กระจก, เนื้อเยื่อของร่างกาย, antibodies ซึ่งใช้ในการวินิจฉัย และการรักษา

2. ยาใหม่ที่ได้จากเทคโนโลยีชีวภาพ ซึ่งมักเป็น สารประกอบประเภทเปปไทด์หรือ โปรตีน เช่น interferon, cytokine, growth hormone และ วัคซีนป้องกันตับอักเสบบชนิดบี

3. อาหาร เช่น ผัก ผลไม้ นม สาหร่าย กาแฟ โดยจะยังคงสภาพเดิมทั้งรูปร่าง สี ขนาด พื้นผิว รส กลิ่น และสารอาหาร

3. **Living organisms** เช่น แบคทีเรีย, รา และ วัคซีน โดยหลังจากการทำแห้ง สิ่งมีชีวิตจะสามารถเจริญ และสืบพันธุ์ได้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 ขบวนการไลโอไฟล์ไลซ์ (lyophilization)

การทำแห้งแบบไลโอไฟล์ไลซ์ (Lyophilization or Freeze Drying) มีกระบวนการ 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเยือกแข็ง หรือ แช่แข็ง (freezing)

เป็นการทำให้ตัวอย่างเยือกแข็งคือน้ำที่มีอยู่ กลายเป็นน้ำแข็ง ตามความจริงจะมีน้ำยึดแน่นอยู่กับของแข็ง เช่น ยึดเป็นส่วนประกอบของเซลล์ ซึ่งน้ำนี้อาจไม่แข็งตัวด้วยการเยือกแข็งกระทำได้ในอ่าง (shelling bath) ที่มีแอลกอฮอล์หรืออะซิโตน ทำให้อุณหภูมิค่าประมาณ -40 องศาเซลเซียส โดยเครื่องทำความเย็นหรือจะใช้น้ำแข็งแห้งละลายในแอลกอฮอล์ อุณหภูมิประมาณ -70 องศาเซลเซียส หรือในไนโตรเจนเหลว และทำเยือกแข็งได้ในอุณหภูมิต่ำ (deep freezer) อุปกรณ์ที่กล่าวนี้ ไม่รวมอยู่กับเครื่องทำแห้ง แต่เครื่องบางชนิดทำเยือกแข็งได้ด้วย การจะเลือกใช้เครื่องมือใดจึงขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่าย และ ความสะดวกการเยือกแข็งต้องสมบูรณ์ก่อนเริ่มขั้นตอนต่อไป

การเยือกแข็งตัวอย่างเกิดผลต่อตัวอย่าง ตามประการ คือ

1. ตัวอย่างถูกขจัดน้ำออกบางส่วน (partial dehydration) ของแข็งบางชนิดที่ยังมีน้ำอยู่จะเข้มข้นมากขึ้นจึงต้องรักษาอุณหภูมิต่ำพอเพื่อให้ตัวอย่างเยือกแข็งตลอดกระบวนการ นอกจากนี้ชนิดของวัสดุและอุณหภูมิของตัวอย่างก็มีผลด้วย พวก glass-formers จะยังคงมีส่วนที่ไม่เยือกแข็ง

2. ความแข็งตัวของโครงสร้างของตัวอย่าง (stiffening of structure) ขึ้นอยู่กับส่วนผสมของการเยือกแข็งของน้ำและส่วนที่ไม่เยือกแข็ง (concentrated solution) ซึ่งสัมพันธ์กับอุณหภูมิต่ำ ความแข็งตัว (stiffness) ของวัสดุส่วนที่ไม่เยือกแข็ง (ของแข็งที่ยึดกับน้ำที่ไม่เยือกแข็ง) ขึ้นอยู่กับน้ำหนักโมเลกุลของสาร รวมทั้งอุณหภูมิ และน้ำที่ประกอบอยู่

3. ลักษณะวิทยาของตัวอย่าง (sample morphology) ลักษณะทางกายภาพของตัวอย่างทั้งขนาดตำแหน่งและทิศทางของผลึกน้ำแข็งที่เกิดขึ้น จะมีผลต่อการทำแห้ง ลักษณะวิทยาของตัวอย่างจึงขึ้นอยู่กับคุณสมบัติทางกายภาพของตัวอย่าง เช่นความเข้มข้น ความหนืด การมีผนังเซลล์เมมเบรน รวมทั้งภาวะการขนส่งความร้อน การเยือกแข็งอย่างช้าๆ จะทำให้เกิดผลึกน้ำแข็งเรียงตัวมีทิศทาง แต่การเยือกแข็งอย่างรวดเร็วจะทำให้เกิดผลึกน้ำแข็งไม่เรียงอยู่ในทิศทางเดียวกันและอาจเป็นผลเสียต่อเซลล์จุลินทรีย์ด้วย ตัวอย่างที่หนืดจะผลึกน้ำแข็งขนาดเล็กไม่เป็นระเบียบ ทำให้ด้านทานการขนส่งมวลระหว่างขั้นตอนการระเหิด (sublimation) จึงทำให้แห้งช้าและโครงสร้างเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ตัวอย่างที่เข้มข้นควรทำให้เจือจาง เพื่อให้เกิดการเยือกแข็ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น เราควรจะทำให้ตัวอย่างเยือกแข็งให้เร็วที่สุดเพื่อที่จะได้ผลึกน้ำแข็งขนาดเล็กและเพื่อลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับเซลล์ของอาหาร ซึ่งจะไม่ทำลายคุณลักษณะและคุณภาพของตัวอย่าง แต่จะมีการใช้การแช่เยือกแข็งแบบช้ากับอาหารเหลวเพื่อให้เกิด โครงตาข่ายของผลึกน้ำแข็งเพื่อเป็นช่องให้น้ำเคลื่อนที่ได้

2. การระเหิด (sublimation)

คือการกลายเป็นไอของน้ำแข็ง โดยไม่ผ่านสถานะของเหลว การระเหิดไม่เกี่ยวข้องกับน้ำที่ไม่แข็งตัว (unfrozen water) ที่ยึดติดอยู่กับของแข็ง ผลึกน้ำแข็งต้องการพลังงาน คือความร้อนในการเปลี่ยนเป็นไอ ไอน้ำจะถูกนำออกไปโดยการขนส่งมวล (mass transport) ซึ่งมีปั๊มดูดอากาศช่วยนำออก การระเหิดเกิดขึ้นที่ผิวของตัวอย่างเมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง ตัวอย่างบางส่วนจะแห้ง (dry layer) และเหลือส่วนที่เยือกแข็ง (frozen layer) ระหว่างชั้นทั้งสอง เรียกว่า interface การระเหิดจะดำเนินต่อไปที่ interface โดยพลังงานจากตัวอย่าง ความแตกต่างของอุณหภูมิ (temperature gradient) ระหว่างแหล่งให้ความร้อน และ interface การขนส่งความร้อนจากชั้นเยือกแข็งเกิดโดยการนำ (conduction) หรืออาจเกิดจากการพา (convection) และการแผ่รังสี (radiation) ขึ้นอยู่กับชนิดของเครื่อง เมื่อน้ำแข็งละลายน้ำแล้วเกิดไอน้ำที่ interface ซึ่งจะถูกลำไไปยังเครื่องควบแน่นโดยการขนส่งมวล ซึ่งต้องอาศัยความแตกต่างของความกดดัน (pressure gradient) ระหว่าง interface การรักษาคูสมบัติของผลิตภัณฑ์ต้องควบคุมอัตราการขนส่งความร้อนต่อ interface ในขั้นตอนการระเหิดนี้ จะระเหิดจนเหลือความชื้นในตัวอย่าง 15% (ของน้ำหนักเปียก)

3. การคาย(desorption)

หลังจากผลึกน้ำแข็งระเหิดออกจากตัวอย่างแล้ว ที่เหลือเป็นสารละลายเข้มข้นอยู่กับส่วน dry layer ซึ่งจะเป็นผลิตภัณฑ์ของเรา ส่วนที่เหลือนี้จะมีน้ำอยู่ 25-30 กรัม/ 100 กรัม ของแข็งจะยึดแน่นและไม่เยือกแข็ง น้ำซึ่งยึดแน่นกับของแข็งที่เป็น องค์ประกอบของตัวอย่าง เรียกว่า sorbed water จะถูกเปลี่ยนเป็นไอน้ำและถูกนำออกไปโดยการคาย (desorption) ซึ่งเป็นส่วนสุดท้ายในการทำแห้ง ความคงที่ของโครงสร้าง หรือเคมีของวัสดุจะขึ้นอยู่กับน้ำที่ยึดอยู่

น้ำที่ยึดอยู่กับของแข็งเป็นน้ำที่ต้องใช้ความกดดันต่ำกว่าน้ำบริสุทธิ์ ที่อุณหภูมิเดียวกัน การลดความกดดันมีผลต่อการยึกระหว่างน้ำและน้ำแข็งการลดความกดดันลงเท่าใดขึ้นอยู่กับความแข็งแรงของการยึด ตามทฤษฎีแล้วผลิตภัณฑ์ของเราจะหยุดปล่อยน้ำ (mass transport stop) เมื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความกดดันของน้ำที่ตัวอย่าง เท่ากับ ความกดดันของน้ำที่เครื่องควบแน่น ซึ่งแรงขับเคลื่อน (driving force) จะเท่ากับ ศูนย์

เราสามารถลดอุณหภูมิของเครื่องควบแน่นได้จาก -50°C ถึง -80°C ทำให้ความกดดันของน้ำลดลง และจะทำให้ความแตกต่างของความกดดัน (pressure gradient) เป็นศูนย์ที่ความกดดันของน้ำของตัวอย่างเมื่อมีความชื้นน้อยลง นอกจากนี้เราสามารถเพิ่มอุณหภูมิของตัวอย่างเพื่อเพิ่มความกดดันของน้ำของตัวอย่าง ซึ่งก็ทำให้เกิดความแตกต่างของความกดดันด้วย เมื่อเครื่องควบแน่นมีอุณหภูมิกว่า เช่น เพิ่มอุณหภูมิจาก 20°C เป็น 30°C จะเพิ่มความกดดันจาก 23.2 mbar เป็น 42.3 mbar อย่างไรก็ตามควรคำนึงถึงความคงที่ของโครงสร้างและองค์ประกอบทางเคมีของตัวอย่างด้วยในขั้นตอนการคายน้ำนี้ จะเกิดการคายจนเหลือความชื้นในตัวอย่าง 2% (ของน้ำหนักเปียก)

ในการระเหิดและการคายน้ำ ไอน้ำของผลิตภัณฑ์จะถูกนำออกโดยการขนส่งมวลโดยมีปั๊มดูดอากาศช่วยนำออก แล้วไอน้ำจะถูกนำไปยังเครื่องควบแน่นและกลั่นตัวบนขดลวดทำความเย็น

2.4 การทำให้แบคทีเรียแห้งแบบไลโอไฟล์ไลซ์ (lyophilize of bacteria)

การเก็บรักษาแบคทีเรียโดยวิธี ไลโอไฟล์ไลซ์เป็นวิธีการที่ดี ซึ่งนิยมใช้ในศูนย์เก็บรวบรวมเชื้อ และการเก็บรักษาเชื้อระดับภาควิชาหรือหน่วยงาน

2.4.1 การเลี้ยงเชื้อแบคทีเรีย

ATCC เลี้ยงเชื้อบนอาหารภายใต้สภาวะที่มีออกซิเจนหรืออุณหภูมิเหมาะสมแตกต่างกันการตัดสินใจว่าควรใช้ภาชนะ ขนาดและชนิดใด และใช้อาหารวุ้นหรืออาหารเหลวสำหรับเลี้ยงเชื่อนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการเก็บรักษา และลักษณะการเจริญของเชื้อ การบ่มเชื้อแต่ละชนิดนานเท่าใดขึ้นอยู่กับอาหาร อุณหภูมิและลักษณะการเจริญของเชื้อ

National Collection of Type Cultures (NCTC) เลี้ยงเชื้อในหลอดวุ้นเอียง (150 x 19 มม.) ใช้อาหาร nutrient หรือ blood agar เชื้อหนึ่งหลอด ใช้เตรียมซัสเพนชันสำหรับทำแห้งได้ 10 หลอด ถ้าเลี้ยงเชื้อในอาหารเหลวต้องนำไปหมุนเหวี่ยงเพื่อรวบรวมให้เซลล์มีความเข้มข้นเหมาะสม

ข้อปฏิบัติที่สำคัญ

การทำแห้งแบบเยือกแข็งควรตระหนักถึงการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์เชื้อบางชนิดเลี้ยงง่าย เช่น *Staphylococcus aureus* และ enteric bacteria บางพวกเลี้ยงยากและบอบบาง เช่น *Mycoplasma* spp. เชื้ออาจรอดชีวิตน้อย เนื่องจากเจริญไม่ดีพอก่อนการทำแห้ง การรวบรวมเซลล์ของเชื้อก็มีความสำคัญ คือควรเลี้ยงต่อการปะปนของเชื้อชนิดอื่นจากอากาศโดยการเลี้ยงในหลอดอาหารแข็ง

เอ็กสารเป็นเอกสารที่ส่งมอบให้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้เพื่อการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่นิยมเลี้ยงเชื้อในงานอาหารเพราะล้างเซลล์ได้ลำบากโดยทั่วไปใช้เชื้อที่เจริญหลังช่วง logarithmic มาเก็บรักษา จะทำให้เซลล์รอดชีวิตได้ดี และการใส่ ซัลเฟนซันเชื้อลงไป ในหลอดต้องอาศัยความชำนาญ มีการใช้เครื่องบรรจุอัตโนมัติแต่ก็จำกัดในทางอุตสาหกรรมกรณีที่มีหลอดเชื้อเป็นจำนวนมาก ศูนย์เก็บรวบรวมเชื้อใช้พาสเจอร์ไปเปิดดูเชื้อลงในหลอดเชื้อครั้งละประมาณ 0.1-0.2 มล. โดยไม่ให้เกิดการสัมผัสกับคอของหลอด

หลอดใส่เชื้อมีรูปร่างและขนาดแตกต่างกัน หลักการเลือกใช้ ควรใช้แก้วที่มีคุณภาพ และหลีกเลี่ยงการใช้แก้วไพเรกซ์ เพราะหลอมปิดหลอดได้ยาก และลำบากในการทำให้แตกเพื่อเปิดหลอด นอกจากนี้หลอดที่ใช้ควรมีส่วนบนแคบเพื่อปิดสำลี สะดวกในการถอด และสามารถเขียนตัวเลขหรือชื่อบริเวณด้านข้างภายนอกของหลอดและควรมีความยาวที่สามารถใส่แผ่นกระดาษเล็กๆที่มีหมายเลขเชื้อลงไปได้

การทำงานทุกครั้งควรสังเกตให้ดูว่าหลอดมีรอยแตกหรือไม่ ควรเก็บหลอดเชื้อที่ทำแห้งไว้ในห้องมืดที่มีความเย็นคงที่ประมาณ 12 องศาเซลเซียส การเก็บเชื้อในตู้เย็น 4 องศาเซลเซียสหรือตู้เยือกแข็งจะช่วยยืดอายุให้นานขึ้น

2.4.2 การนำเชื้อออกมาเพาะเลี้ยง (recovery)

การนำเชื้อไลโอไฟล์ไลซ์ออกมาเพาะเลี้ยง ในทางปฏิบัติจำนวนเชื้อที่รอดชีวิตซึ่งมีผล ในทางปฏิบัติจำนวนเชื้อที่รอดชีวิตจะแตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลมาจากการละลายเชื้อด้วยอาหารเหลว และการเลี้ยงเชื้อ ในกระบวนการทำแห้งแบบไลโอไฟล์นั้นน้ำจะถูกนำออกไป เมมเบรนของเชื้ออาจเป็นอันตราย แต่การละลายด้วยอาหารเหลวเป็นการเพิ่มน้ำแก่เซลล์ซึ่งอาจทำให้เกิด osmotic shock Choate ด้วยประสบการณ์ NCTC แนะนำให้ใช้ nutrient broth เป็นอาหารละลายเชื้อ

การเปิดหลอดควรทำด้วยความระมัดระวังเพาะเชื้อในลักษณะแห้งนั้นเบามากอาจกระเด็นออกมา ควรทำให้หลอดแตกเบาๆ และปล่อยให้อากาศเข้าไปอย่างช้าๆ โดยใช้ตะไบทำให้หลอดเป็นรอย และใช้แท่งแก้วทนไฟให้ร้อนแดงจึงให้แตก นำจุกสำลีที่ปราศจากเชื้อมาปิด ใช้พาสเจอร์ไปเปิดดูอาหารเหลวใส่ลงไป ในเชื้อที่ทำแห้งภายในหลอด และผสมเบาๆ จะเห็นว่าเชื้อละลายเกือบทันที ระหว่างผสมไม่ควรทำให้กระเด็นหรือเกิดฟองอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 สาเหตุการบาดเจ็บของเซลล์

ในกระบวนการเก็บรักษาเซลล์โปรคาริโอต เพื่อให้สามารถเก็บรักษาได้เป็นระยะเวลานานนั้น ได้มีวิธีการเก็บรักษาโดยการลดอุณหภูมิให้ต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง ซึ่งเมื่อมีการลดอุณหภูมิต่ำถึง 0 องศาเซลเซียสหรือต่ำกว่าเล็กน้อย ของเหลวที่อยู่รอบเซลล์และภายในเซลล์จะยังไม่แข็งตัว ดังนั้นของเหลวรอบเซลล์และภายในจะอยู่ในสภาพเยือกแข็ง ตามปกติในเซลล์จะคงอยู่ในสภาพที่เยือกแข็งได้นานต่อไป ขณะที่ของเหลวรอบ ๆ เซลล์เริ่มเกิดผลึกน้ำแข็งที่อุณหภูมิ -5 องศาเซลเซียส ซึ่งการเกิดผลึกน้ำแข็งภายในเซลล์นั้นจะเกิดขึ้นช้ากว่าการเกิดผลึกน้ำแข็งในของเหลวรอบ ๆ เซลล์

1. ตัวถูกละลายในของเหลวรอบ ๆ เซลล์มีความเข้มข้นสูงขึ้น ตามปริมาณการเกิดผลึกน้ำแข็ง ในขณะที่ยังไม่เกิดผลึกน้ำแข็งภายในเซลล์ ดังนั้นเซลล์จึงสูญเสียน้ำ เพราะความไม่สมดุลของแรงดันออสโมติก

2. อัตราการลดอุณหภูมิมันไปอย่างช้าๆ เซลล์ก็จะสูญเสียน้ำเพียงพอที่จะทำให้แรงดันออสโมติกมีความสมดุลได้ และเซลล์จะมีขนาดเล็กลง อย่างไรก็ตามถ้าการปรับตัวดังกล่าวนี้ ต้องใช้เวลานานเกินพอดี ก็จะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อเซลล์ ทั้งนี้เพราะการสูญเสียน้ำและเพราะความเข้มข้นของตัวถูกละลายสูงเกินควร

3. อัตราการลดอุณหภูมิมันไปอย่างรวดเร็ว ความสมดุลของแรงดันออสโมติกก็เกิดขึ้นได้ เพราะความการเกิดผลึกน้ำแข็งภายในเซลล์และผลึกน้ำแข็งภายนอกเซลล์ จะเป็นสาเหตุให้เซลล์เสียชีวิต เพราะเยื่อหุ้มเซลล์ถูกทิ่มแทงด้วยผลึกน้ำแข็ง

จะเห็นได้ว่าทั้งอัตราการลดอุณหภูมิต่ำหรืออย่างรวดเร็วก็ก่อให้เกิดอันตรายแก่เซลล์ได้ทั้งนั้น ดังนั้นอัตราการลดอุณหภูมิต่ำที่เหมาะสมจะทำให้เซลล์ที่นำไปเยือกแข็งมีอัตราการรอดชีวิตสูงขึ้นได้ อัตราการลดอุณหภูมิต่ำที่เหมาะสมนั้น คือ อัตราการลดอุณหภูมิต่ำที่พอเหมาะที่จะป้องกันการเกิดผลึกน้ำแข็งภายในเซลล์หรือถ้าเกิดขึ้นก็จะเกิดน้อยที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ แต่ขณะเดียวกัน อัตราการลดอุณหภูมิต่ำที่เหมาะสมนั้นก็ยังเป็นอัตราการลดอุณหภูมิต่ำที่เร็วพอที่จะไม่ทำให้เซลล์เป็นอันตรายเนื่องมาจากการสูญเสียน้ำ และการตกผลึกของสารเคมีที่เป็นตัวถูกละลายภายในเซลล์

อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่เกี่ยวกับการเกิดผลึกน้ำแข็งภายในเซลล์ และปัญหาเกี่ยวกับอันตรายเนื่องจากการสูญเสียน้ำ จนทำให้ของเหลวภายในเซลล์มีความเข้มข้นสูง จนเป็นอันตรายต่อเซลล์นั้นพอจะแก้ไขได้ ด้วยการเติมสารเคมีบางอย่างลงไปของเหลวที่อยู่รอบเซลล์ สารเคมีดังกล่าวนี้มีหลายชนิด แต่โดยรวมเรียกว่า “cryoprotectant”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ไครโอโพรเทคแทนต์ (Cryoprotectant)

เป็นสารประกอบใดๆ ที่สามารถช่วยป้องกันการสูญเสียสภาพธรรมชาติของโปรตีนในระหว่างการเก็บรักษาแบบเยือกแข็ง ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการเพิ่มอายุการเก็บรักษาและการทำให้กิจกรรมของสิ่งมีชีวิตดำเนินไปได้อย่างตามปกติ

2.6.1 ประเภทของสารป้องกันความเย็น

สามารถแบ่งกลุ่มสารป้องกันการความเย็นหรือสารที่ใช้เคลือบเซลล์ตามคุณสมบัติความเป็นกรดหรือเบส การเป็นสารรีดิวซ์และขนาดของโมเลกุลดังนี้

สารประกอบชนิดโมเลกุลเดี่ยวจำพวกกรด(acid monomers) เช่น กลูตาเมต แอสปาราจีน (asparagine) มาเลต(malate) และแอสปาเตต(aspartate)

สารประกอบชนิดโมเลกุลเดี่ยวจำพวกเป็นกลาง(neutral monomers) เช่น กลีเซอรอล กลูโคส แลคโตส ซูโครส แรฟฟิโนส(raffinose) ซอร์บิตอล (sorbitol) ซิลิทอล(xylitol) อินอซิทอล และดีแอล-ทรีโอนีน(DL-threonine)

สารประกอบจำพวกพอลิเมอร์และดีเกรดเคทีฟ (polymers and its degradatives) เช่น อัลบูมิน (albumin) เจลาติน มิวซิน (mucin) เปปตา เบ็ง เดกตริน (dextrin) เพคติน(pectin) พอลิเมอร์ของซูโครสเดกสเตรน (dextran) ส่วนสกัดจากเนื้อ ส่วนสกัดจากยีสต์ พอลิวินิลไพโรลิโดน (polyvinylpyrrolidone) คาร์บอซีเมทิลเซลลูโลส (carboxy methylcellulose) และพีคอก(phocol)

สารประกอบธรรมชาติ(natural substances) เช่น สคิมมิลค์ และ ชั้ว

สารประกอบจำพวกรีดิวซ์ (reducing agents) เช่น แอสคอร์เบต(ascorbate) ซีสทีอีน (cysteine) ไฮดรอกซิลามีน (hydroxylamine) และ เซมิคาร์บาไซด์ (semicarbazide)

2.6.2 กลไกการออกฤทธิ์ของสารไครโอโพรเทคแทนต์ (cryoprotectant)

เนื่องจากสารดังกล่าวมีมากมายหลายชนิด กลไกการทำงานของสารเหล่านี้จึงเข้าใจได้ยาก เพราะสารเคมีเหล่านี้มีคุณสมบัติทางเคมีและฟิสิกส์ต่างกัน เช่น กลีเซอรอล ไคเมริลซัลฟอกไซด์ และแอลกอฮอล์ เป็นตัวทำละลายที่ระเหยได้ ส่วนน้ำตาลซูโครสและกลูโคสเป็นผลึกน้ำแข็งละลายได้ดีในน้ำ เมื่อพิจารณาถึงอัตราการแพร่ของสารเหล่านี้ผ่านเยื่อหุ้มเซลล์แต่กลูโคสแพร่ผ่านได้ส่วนแอลกอฮอล์มีอัตราการแพร่ผ่านเยื่อหุ้มเซลล์เร็วกว่าไคเมริลซัลฟอกไซด์ และกลีเซอรอลมีอัตราการแพร่ผ่านเยื่อหุ้มเซลล์ช้ากว่าไคเมริลซัลฟอกไซด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตามเป็นที่เข้าใจกันว่าไครโอโพรเทคแทนต์เหล่านี้จะมีผลกระทบต่อคุณสมบัติ ของของเหลวทั้งภายในและภายนอกเซลล์ โดยเมื่อเติมสารเหล่านี้เป็นเหตุให้จุดเยือกแข็งลดลง คุณสมบัติข้อนี้มีความสำคัญมากในการออกฤทธิ์ของสารเคมีเหล่านี้ ปกติที่แรงดัน 1 บรรยากาศ น้ำ จะแข็งตัวที่ 0 องศาเซลเซียส ซึ่งตามธรรมชาติของของเหลวภายในเซลล์ จะมีจุดเยือกแข็งต่ำกว่า 0 องศาเซลเซียส และถ้ามีการเติมสารไครโอโพรเทคแทนต์ เข้าไปด้วยแล้ว จะยังทำให้จุดเยือกแข็ง ค่ำลงอีก ของเหลวภายในเซลล์จึงเย็นจัด(supercool) ก่อนที่จะเกิดผลึกน้ำแข็ง และสาร ไครโอโพร เทคแทนต์จะช่วยเปลี่ยนแปลงแรงดันออสโมติกของของเหลวทั้งภายในและภายนอกเซลล์ ซึ่งขึ้น อยู่กับความสามารถในการแพร่เข้าสู่เซลล์ได้มากน้อย หรือไม่ได้เลย ด้วยการเปลี่ยนแปลง คุณสมบัติของเหลวสองประการนี้ จะช่วยให้เซลล์รอดชีวิตภายหลังการเก็บรักษาแบบเยือกแข็งได้ เนื่องจาก

2.6.2.1 ป้องกันการเกิดผลึกน้ำแข็งภายในเซลล์ เป็นผลเนื่องมาจาก การเติมสารไครโอ โพรเทคแทนต์ทำให้ของเหลวภายในเซลล์แข็งตัวช้า หรือแข็งตัวที่อุณหภูมิต่ำกว่าที่ไม่เติมสาร ไครโอ โพรเทคแทนต์ด้วยเหตุนี้เซลล์จะสูญเสียน้ำออกสู่นอกเซลล์ ถ้าสูญเสียน้ำไปมาก น้ำก็ย่อม เหลืออยู่ในเซลล์น้อย การเกิดผลึกน้ำแข็งก็ย่อมเกิดขึ้นน้อยตามไปด้วย ซึ่งการสูญเสียน้ำมากหรือน้ำ น้อยขึ้นอยู่กับอัตราการลดอุณหภูมิ สารไครโอโพรเทคแทนต์ช่วยป้องกันการเกิดผลึกน้ำแข็งภายใน เซลล์ได้ 2 วิธี คือ ทำให้ของเหลวแข็งตัวช้า และทำให้น้ำในเซลล์มีน้อยลง

2.6.2.2 ป้องกันการลดขนาดของเซลล์ การแพร่ของสารไครโอโพรเทคแทนต์เข้าสู่เซลล์ สารนี้ไปแทนที่น้ำที่แพร่ออกจากเซลล์เพราะความแตกต่างของแรงดันออสโมติกที่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากเกิดผลึกน้ำแข็งภายนอกเซลล์ก่อนที่ของเหลวภายในเซลล์จะแข็งตัว

2.6.2.3 ช่วยคงไว้ซึ่งคุณสมบัติของเยื่อหุ้มเซลล์

2.6.3 คุณสมบัติของไครโอโพรเทคแทนต์

1. มีความเป็นพิษต่ำ เมื่อใช้ในความเข้มข้นที่ต้องการ
2. ระเหยได้น้อย
3. มีความสามารถที่ซึมผ่านเยื่อหุ้มเซลล์ได้
4. ละลายน้ำได้
5. ละลายในสารอิลคโตรไลต์ได้น้อย
6. ราคาไม่แพง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

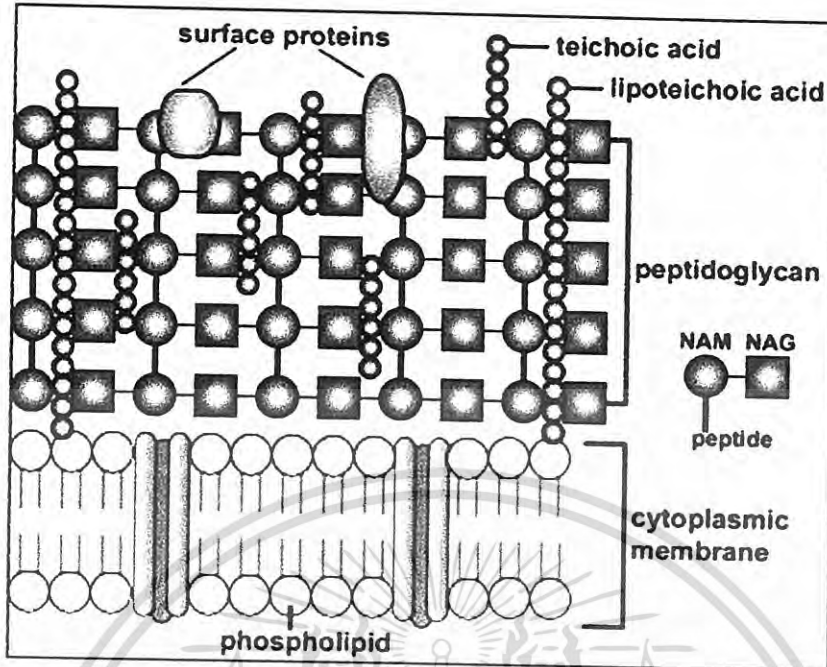
การใช้สารป้องกันความเย็นของศูนย์เก็บรักษาจุลินทรีย์โดยเฉพาะ ATCC ประเทศสหรัฐอเมริกา ใช้สลิคิมิลค์ 20% ผสมเชื้อให้ได้ความเข้มข้นสุดท้ายเป็น 10% และอาจใช้สารละลายซูโครส 24% แทนสลิคิมิลค์เพื่อเก็บรักษาเชื้อบางจำพวกโดยให้มีส่วนผสมของเชื้อที่มีความเข้มข้นของน้ำตาลช่วงสุดท้ายเป็น 12% หรืออาจใช้กลีเซอรอล 20% ผสมกับเชื้อให้ได้ความเข้มข้นสุดท้ายเป็น 10% สำหรับการเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรีย ยีสต์ และรา ศูนย์เก็บรักษาเชื้อ National Collection Of Type Culture (NCTC) ประเทศอังกฤษนิยมใช้ส่วนผสมของซีรัม กับน้ำตาลกลูโคส 7.5% เก็บรักษาเชื้อแบคทีเรีย (รวมทั้งมัยโคพลาสมา) ยีสต์ และรา เชื้อแบคทีเรียซึ่งทำให้แห้งแบบเยือกแข็งที่ NCTC สามารถรอดชีวิตได้สูง

การรอดชีวิตของเชื้อที่ทำแห้งแบบไลโอไฟไลซ์นั้นขึ้นอยู่กับน้ำที่เป็นองค์ประกอบภายในเซลล์ และผลของปฏิกิริยาของสารป้องกันความเย็นกับองค์ประกอบของผิวเซลล์หรือสารที่มีอยู่ภายในเซลล์ สารป้องกันความเย็นจะทำให้ไอเล็กโทรไลต์เป็นกลางไม่ทำให้ความสามารถเลือกนำสารเข้าออกเมมเบรนเปลี่ยนแปลงหรือสูญเสียไป และสารป้องกันความเย็นยังป้องกันไม่ให้เชื้อสัมผัสกับอากาศในขณะที่เปิดหลอดเพื่อนำไปเพาะเชื้อใหม่ การจะเลือกใช้สารป้องกันความเย็นชนิดใดนั้นขึ้นอยู่กับผลการทดลอง โดยสัมพันธ์กับประสิทธิภาพเครื่องทำความเย็นและเครื่องคูลแห้ง การเก็บรักษาเชื้อที่ทำแห้งไว้ ณ อุณหภูมิที่ไม่เป็นอันตรายและการเพาะเลี้ยงเชื้อที่ทำแห้งหลังจากเก็บรักษาไว้เป็นระยะเวลานาน โดยเลือกใช้อาหารในการเพาะเลี้ยงใหม่อย่างเหมาะสม ก็จะทำให้เชื้อมีชีวิตรอดเป็นจำนวนมาก

2.7 ผนังเซลล์ (Cell wall)

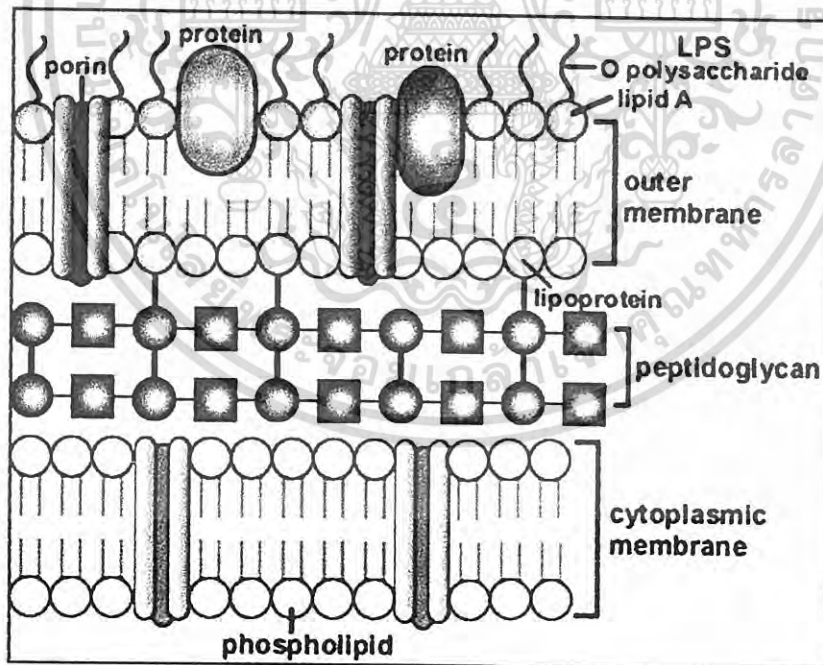
ทำหน้าที่ปกป้องเซลล์จากการกระทำแรงกลและแรงดัน osmotic ผนังเซลล์จะช่วยรักษารูปร่างของเซลล์ไว้ภายใต้สภาวะแวดล้อมรุนแรงผนังเซลล์ประกอบด้วยสารประกอบเชิงซ้อนของโปรตีนและ คาร์โบไฮเดรต (peptidoglycan) รวมเรียกว่า murein layer เราสามารถแบ่งกลุ่มของแบคทีเรียโดยอาศัยปฏิกิริยาการติดสีแกรม(Gram-reaction)ของผนังเซลล์ได้ แบคทีเรียแกรมบวกมีผนังเซลล์หนาซึ่งประกอบด้วยโมเลกุลของ teichoic acid และ teichuronic acid ไม่มีชั้นของ lipopolysaccharide (LPS layer) ส่วนแบคทีเรียแกรมลบมีผนังเซลล์ที่บางกว่าและมีเยื่อหุ้มเซลล์ชั้นนอก (outer membrane) ซึ่งประกอบด้วย porin protein ที่ยอมให้สาร โมเลกุลใหญ่เคลื่อนที่ผ่านไปได้ง่าย(passive transport) นอกจากนี้เยื่อหุ้มเซลล์ชั้นนอกของแบคทีเรียแกรมลบยังประกอบด้วย lipopolysaccharide ซึ่งมีสมบัติชอบน้ำ (hydrophilic)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1 แสดงผนังเซลล์แบคทีเรียแกรมบวก

ที่มา : www.cat.cc.md.us/.../prostruct/u1fig10b.html

ภาพที่ 2 แสดงผนังเซลล์แบคทีเรียแกรมลบ

ที่มา : www.cat.cc.md.us/.../prostruct/u1fig10b.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 เครื่องทำแห้งไลโอไฟล์ซ์ (Lyophilizer)

เครื่องทำแห้งแบบไลโอไฟล์ซ์ ต่างมีส่วนประกอบจำเป็นพื้นฐานเหมือนกัน แม้ว่าจะมีขนาดและรูปร่าง แตกต่างกันไปบ้างก็ตาม

ส่วนประกอบที่สำคัญ คือ ปั๊มดูดอากาศ (vacuum pump) ต่อเชื่อมไปยังระบบ ความเย็นของเครื่องควบแน่น (condenser) ซึ่งทำหน้าที่ช่วยจับไอน้ำค้ำหน้าของเครื่องมีปั๊มควบคุมและมิเตอร์บอกความกดดันและอุณหภูมิ เครื่องบางชนิดเป็นตู้ (chamber) หรือเป็นชนิดหมุนเหวี่ยง (centrifuge freeze dryer) สามารถวางตัวที่ถาด (tray) ภายในตู้ หรือช่อง หรือต่อเข้ากับ manifold ซึ่งมีท่อต่อไปยังเครื่องควบแน่น

2.8.1 การพิจารณาเลือกส่วนประกอบของเครื่อง

2.8.1.1 เครื่องควบแน่น (condenser) เราจะเลือกเครื่องควบแน่นขนาดเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับความจุ (capacity) ที่สามารถจับไอน้ำได้ (น้ำจากตัวอย่าง) และปริมาณของตัวอย่าง เครื่องขนาดใหญ่ย่อมมีราคาสูง แต่จะมีอัตราการควบแน่นสูงจึงคิดว่า

2.8.1.2 แมนโฟลด์ หรือ แชมเบอร์ (Manifold หรือ chamber) เราสามารถบรรจุตัวอย่างไว้ในหลอด (ampoule) ขวด (bottle) และพลาสติกชนิดต่างๆ การเลือกใช้ สิ่งใดขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์ ภาชนะที่ใส่ตัวอย่างต้องต่อเข้ากับเครื่องส่วนที่เรียกว่า manifold ภาชนะนั้นอยู่ในสภาวะเป็น freeze drying chamber ด้วยเราอาจวางตัวอย่างบนถาดภายในตู้ การใช้ระบบ manifold จะเป็นอิสระในการใส่ตัวอย่าง หรือนำออกเมื่อเสร็จสำหรับบางตัวอย่าง แต่การวางถาดหรือชั้นในตู้ บางเครื่องมีระบบปิดหลอดหรือขวดภายใต้สุญญากาศเมื่อทำแห้งเสร็จสมบูรณ์

2.8.2 คุณสมบัติของวัสดุในการทำแห้งแบบไลโอไฟล์ซ์

โดยทั่วไปตัวอย่างประกอบด้วยสองสิ่ง คือ น้ำ และของแข็ง แต่ละส่วนมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการทำแห้งแบบไลโอไฟล์ซ์ในที่นี้จะกล่าวถึงคุณสมบัติพื้นฐานของน้ำและของแข็ง ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.2.1 น้ำ (water)

น้ำสามารถอยู่ได้ 3 สถานะ (state) ทั้งของแข็ง (solid) ในรูปน้ำแข็ง (ice) ของเหลว (liquid) ในรูปตัวทำละลาย (solvent) และ ไอน้ำ (vapor) ในรูปการกลายเป็นไอ (steam) สถานะของน้ำบริสุทธิ์ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิและความกดดัน (ภาพที่ 3) สามารถอธิบายความสัมพันธ์นี้ได้โดยใช้แผนภาพ ภูมิภาคหรือเฟสไดอะแกรม (phase diagram) แผนภาพดังกล่าวแสดงให้เห็นความเป็นเนื้อเดียวกันและความแตกต่างทางกายภาพของระบบที่สามารถแยกออกจากระบบอีกระบบโดยเส้นแบ่งของทั้งสองสถานะบริสุทธิ์ เส้นแบ่งแต่ละเส้นแสดงอุณหภูมิและความดันที่ทำให้เกิดสถานะสมดุล จุดทริปเปิล (triple) เป็นจุดที่ทุกเส้นมาตัดกัน เป็นจุดที่แสดงว่าทั้งสามสถานะอยู่ในสถานะสมดุล

ถ้ามีของแข็งอยู่ในน้ำ องค์ประกอบของตัวอย่างจะมีผลต่อสถานะของน้ำ (ภาพที่ 4) แสดงถึงอุณหภูมิสัมพันธ์กับเฟสขององค์ประกอบ กล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของน้ำจำเป็นต้องให้พลังงานหรือนำพลังงานออกจากโมเลกุลของน้ำ เช่น การเยือกแข็งน้ำ 1 กรัม พลังงานถูกนำออกจากน้ำ 80 แคลอรี ขณะที่การระเหยของน้ำแข็ง 1 กรัมต้องใช้พลังงาน 680 แคลอรี

ในการทำแห้งแบบเยือกแข็ง น้ำบริสุทธิ์กลายเป็นของแข็งที่ 0 ซ้ ที่ความกดดันของบรรยากาศและน้ำทะเลที่ -2.5 ซ้ หากมีของแข็งผสมอยู่ด้วยของเหลว นั้นจะมีอุณหภูมิเยือกแข็งเปลี่ยนแปลงไป จุดเยือกแข็งของส่วนผสมนี้เรียกว่า eutectic point ผลของการเติมของแข็งต่อจุดเยือกแข็งดังแสดงไว้ในภาพที่ 4 การทำให้สารละลายเย็นลงต่ำกว่าจุดเยือกแข็งเป็นผลทำให้เกิด solid water (ice) และยังมีของเหลวที่ไม่แข็งตัว เมื่ออุณหภูมิลดต่ำลงๆ จะเกิดขึ้นน้ำแข็งมากขึ้น ทำให้เหลือส่วนที่ไม่เยือกแข็งน้อยลง ถ้ามีอุณหภูมิต่ำมาก เราพบว่าสามารถแบ่งสารละลายได้สองแบบคือ eutectic formers จะเยือกแข็งอย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิ ซึ่งอยู่กับของแข็งในตัวอย่าง เช่น สารละลายโซเดียมคลอไรด์เยือกแข็งที่ -21.6 ซ้ ขณะที่แคลเซียมคลอไรด์เยือกแข็งที่ -55ซ้ และสารละลาย ซึ่งไม่เยือกแข็งแต่ค่อนข้างเหนียวข้นมากหรือเหนียวหนืด เรียกว่า glass formers ความแตกต่างของการเยือกแข็งนี้มีผลต่อความสำเร็จในการทำแห้ง

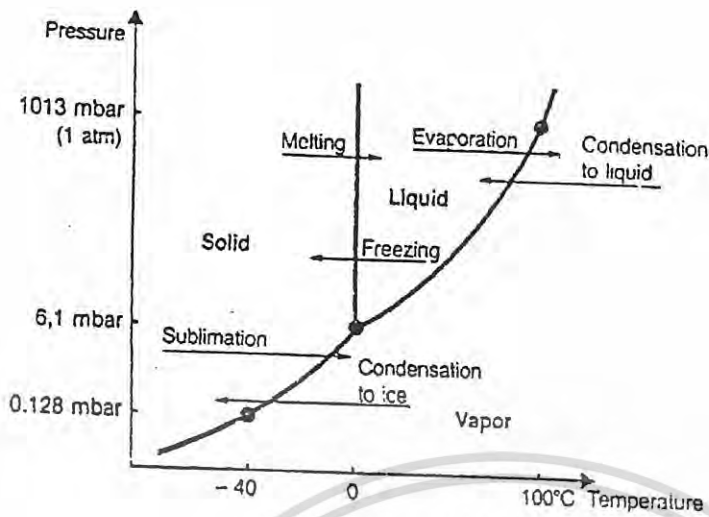
การระเหิดเกิดขึ้นโดยมีมีการเปลี่ยนแปลงสถานะน้ำแข็งเป็นของเหลวการระเหิดของน้ำแข็งที่อุณหภูมิ -20 ซ้ จะให้ความกดดัน 1.034 mbar และ ที่ -40 ซ้ ให้ความกดดัน 0.128 mbar (ตารางที่ 1) ซึ่งจะมีความสำคัญต่อการเคลื่อนที่ของมวล (mass transport) คือการเคลื่อนที่จากน้ำ ตัวอย่างตู้เครื่องควมแน่น

ตารางที่ 1 : ความสัมพันธ์ของอุณหภูมิและความกดดันของไอน้ำ

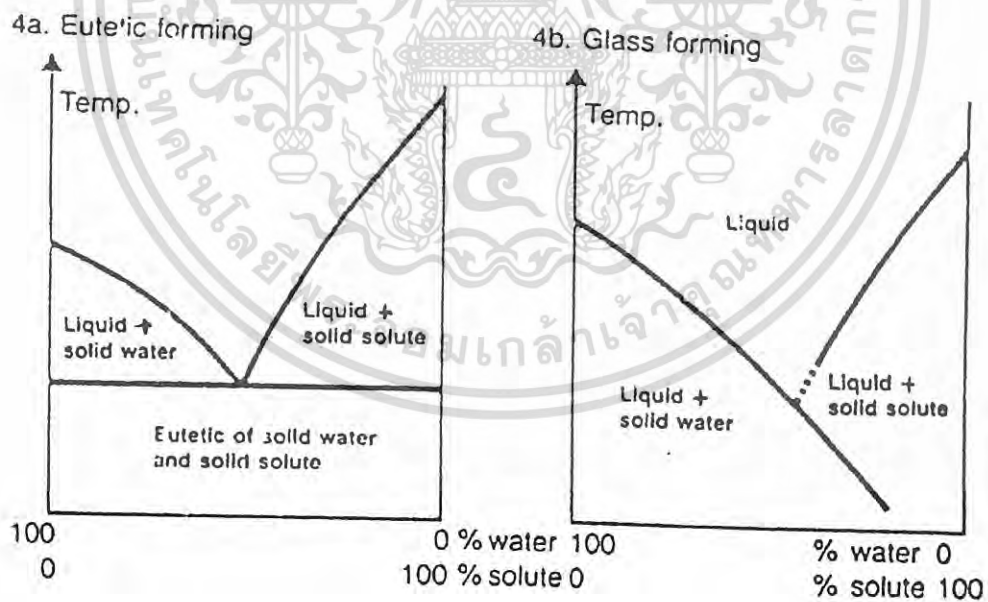
TEMPERATURE (°C)	Water Vapor Pressure (mbar)
30	42.421
20	23.374
10	12.275
0	6.103
-10	2.599
-20	1.034
-30	0.381
-40	0.128
-50	0.039
-60	0.010
-70	0.025
-80	0.0005

ที่มา : Flink, J. M. and H. Knudsen. 1983

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 ความสัมพันธ์ของความกดดันและอุณหภูมิต่อสถานะของน้ำบริสุทธิ์ (เฟสไดอะแกรม : phase diagram)
 ที่มา : Flink, J. M. and H. Knusen. 1983

ภาพที่ 4 ความสัมพันธ์ของอุณหภูมิต่อสารประกอบ (eutectic forming และ glass foring)
 ในน้ำ

ที่มา : Fink, J. M. and H. Knudsen.1983

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.2.2 ของแข็ง (solids)

เมื่อกำลังของแข็งในตัวอย่างและอิทธิพลของมันต่อการทำแห้ง เราต้องรวมส่วนของแรงที่น้ำยึดติดอยู่ด้วย มีวัสดุหลายชนิดซึ่งจะมีผลต่อผลิตภัณฑ์จากการทำแห้งเราเรียก แฟคเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับวัสดุ stability factor คือ

2.8.2.3 การขนส่งมวล (mass transport)

เป็นการเคลื่อนที่มวลจากที่หนึ่งไปยังที่หนึ่ง ในการทำแห้งแบบเยือกแข็งเป็นการเคลื่อนที่ของน้ำจากตัวอย่างไปยังเรื่องควบแน่น แรงขับเคลื่อน (driving force) ของการขนส่งมวล คือความแตกต่างของความกดดัน ขณะที่ความต้านทาน (resistance) เกิดจาก flow friction ในเครื่องระหว่างการเคลื่อนของโมเลกุลของน้ำ และโมเลกุลของน้ำอื่นๆ รวมทั้งโมเลกุลของอากาศ และผนังท่อ และที่ปิดเปิด (valve) ของเครื่องได้กล่าวแล้วว่าน้ำที่อุณหภูมิต่างกันจะมีความกดดันต่างกัน เช่น น้ำแข็งที่ -40°C มีความกดดันต่ำกว่าน้ำแข็งที่ -20°C เมื่อต่อถึงกันจะเกิดการเคลื่อนที่ของโมเลกุลของน้ำตัวอย่าง ที่ความกดดันสูงไปยังเรื่องควบแน่น อัตราการเคลื่อนที่ของมวลจึงเป็นสัดส่วนของ driving force กับ resistance

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 แสดงการรอดชีวิตของแบคทีเรียที่ทำแห้งแบบเยือกแข็งที่ NCTC เก็บรักษาไว้

Genus	No. of Species	No. of Strains	Mean logarithmic count before drying (BD), after drying (AD) and after storage for various periods (in years)									
			BD	AD	1	5	10	15	20	25	30	
<i>Achromobacter</i>	6	9	7.0	7.0	6.9	6.8	(5.5)	+				
<i>Acetobacter</i>	2	10	7.0	7.0	6.9	6.8	6.7	(6.5)	+			
<i>Artimobacillus</i>	3	19	6.3	6.1	3.6	4.9	4.2	(2.9)				
<i>Artimomodura</i>	3	8	4.6	4.3	4.4	4.3	(3.8)	(3.0)				
<i>Achmomyces</i>	4	13	5.2	4.9	4.5	4.2	3.8	(3.0)	(3.0)	(3.0)	(3.0)	
<i>Amococcus</i>	1	11	3.8	5.6	5.6	5.6	5.5	5.5	(5.1)			
<i>Amomonas</i>	4	9	2.0	6.7	6.7	6.2	(6.5)					
<i>Alcaligenes</i>	3	7	2.0	6.9	6.6	6.6	(6.3)	+				
<i>Asteromonas</i>	3	8	6.9	6.8	6.6	6.0	(3.3)					
<i>Alysiella</i>	1	1	3.0	3.0	5.0	3.0						
<i>Anaerobic coccus</i>	-	11	6.2	3.7	3.2	4.8	4.3	3.8	(3.5)			
<i>Bacillus</i>	27	20	3.8	3.5	3.4	5.2	3.0	4.8	4.3	(3.0)	+	
<i>Bacterionema</i>	1	3	5.3	5.0	3.0	4.0	3.0					
<i>Bacteroides*</i>	5	12	6.4	6.0	3.2	4.4	(3.4)	(3.3)	(3.3)			
<i>Beneckia</i>	4	4	6.3	3.8	4.8							
<i>Bifidobacterium</i>	1	2	6.3	6.5	6.5							
<i>Bordetella</i>	3	26	7.0	6.9	6.7	6.6	6.4	(6.3)	(6.6)			
<i>Brevibacterium</i>	-	2	7.0	7.0	7.0	7.0						
<i>Brucella</i>	3	32	6.8	6.8	6.8	6.3	6.2	5.8	(3.2)			
<i>Butyrivacterium</i>	1	1	6.9	6.0	6.0	6.0						
<i>Campylobacter</i>	3	7	6.3	5.4	5.1	5.1	(4.0)	(4.0)				
<i>Capnocytophage</i>	2	2	3.0	4.0	3.5							
<i>Cardiobacterium</i>	1	3	7.0	6.3	5.7	(4.0)						
<i>Cellulomonas</i>	2	2	6.3	6.3	6.5	6.3	6.0	3.0	3.0			
<i>Chromobacterium</i>	3	19	6.7	6.1	3.5	5.2	4.8	4.2	(4.0)			
<i>Citrobacter</i>	2	11	7.0	6.0	6.8	6.6	6.3	6.0	(6.0)			
<i>Clostridium</i>	18	73	3.0	4.6	4.3	4.2	5.9	3.8	(3.2)	+	+	
<i>Camamonas</i>	1	3	7.0	6.7	6.7	6.3	5.7	(6.0)				
<i>Corenybacterium</i>	14	72	6.4	6.1	5.9	3.8	5.4	5.1	4.6	4.1	3.2	
<i>Cytophaga</i>	1	1	7.0	6.0	6.0	6.0	6.0					
<i>Dermatophilus</i>	1	1	4.0	4.0	4.0	4.0	4.0					
<i>Eduardsiella</i>	1	3	6.7	6.3	6.0	6.0	6.0	(6.0)				
<i>Eikenella</i>	1	2	6.0	6.0	5.5	4.3						
<i>Enterobacter</i>	2	14	6.6	6.6	6.6	6.4	6.3	6.1	(5.6)	(5.0)	(5.0)	
<i>Erwinia</i>	1	4	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0					
<i>Erysipelothrix</i>	1	8	6.3	6.1	6.0	5.9	5.6	5.4	(5.5)			
<i>Escherichia</i>	3	36	6.9	6.3	6.3	5.9	5.8	5.6	5.3	(4.0)	(3.7)	
<i>Flavobacterium</i>	3	13	7.0	7.0	6.9	6.9	(6.3)	(6.0)	(6.0)			
<i>Francisella</i>	1	1	6.0	6.0	6.0		5.0					
<i>Fusobacterium</i>	2	2	7.0	7.0	6.3	6.0						
<i>Gardnerella</i>	1	2	6.0	5.5	5.0	4.5						
<i>Gemella</i>	1	3	6.0	6.0	6.0	6.0	3.0					
<i>Harmophilus</i>	7	19	6.3	5.8	5.1	4.6	3.8	+	+			
<i>Hafnia</i>	1	8	7.0	6.4	6.0	5.6	3.3	4.9	4.6	4.6	+	
<i>Kingella</i>	3	8	5.3	5.3	5.0	5.0	(4.5)					
<i>Klebsiella</i>	6	37	6.8	6.8	6.7	6.6	6.5	6.1	(5.9)	(5.8)		
<i>Kluyvero</i>	2	2	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0				
<i>Kurthia</i>	2	3	6.3	5.7	5.3	5.0	4.3					

เอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในห้องปฏิบัติการเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

เอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในห้องปฏิบัติการเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

เอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในห้องปฏิบัติการเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร
จ.ขอนแก่น โนนโศภนพระจอมเกล้าฯ สว.สว.

Genus	No. of Species	No. of Strains	Mean logarithmic count before drying (BD), after drying (AD) and after storage for various periods (in years)								
			BD	AD	1	5	10	15	20	25	30
<i>Lactobacillus</i>	3	6	5.7	5.3	5.2	5.0	4.5	(4.6)	(4.6)		
<i>Legionella</i>	4	11	6.1	5.8	5.5	6.8					
<i>Leptotrichia*</i>	1	1	6.0	5.0	4.0	3.0	0.0				
<i>Leuconostoc</i>	1	1	6.0	6.0	6.0	6.0					
<i>Levinea</i>	1	2	7.0	7.0	7.0	7.0					
<i>Listeria</i>	4	15	6.3	6.3	6.1	5.9	5.8	(5.7)	(5.0)		
<i>Micrococcus</i>	3	23	6.1	6.0	6.0	6.0	6.0	6.0	(5.6)	(5.5)	(5.3)
<i>Moraxella</i>	12	25	6.0	6.0	5.8	5.4	(5.1)	(3.7)			
<i>Morococcus</i>	1	1	5.0	4.0							
<i>Mycrobacterium*</i>	12	49	5.6	5.4	5.2	5.0	1.6	4.5	(4.0)	(3.7)	(4.0)
<i>Mycrococcus</i>	2	2	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5				
<i>Neisseria</i>	9	41	6.6	6.1	5.6	4.9	4.1	(3.0)	(2.3)	+	+
<i>Nocardia</i>	5	10	6.1	6.0	5.9	5.9	5.7	+	+		
<i>Pasteurella</i>	5	23	6.9	6.8	6.2	5.8	5.6	5.1	(5.5)	+	
<i>Pediococcus</i>	1	2	6.0	6.0	6.0	6.0	6.0				
<i>Peptococcus*</i>	2	2	6.0	6.0	+	+					
<i>Plesiomonas</i>	1	3	7.0	6.0	6.0	5.7	5.7	(5.0)			
<i>Propionibacterium</i>	2	2	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5				
<i>Proteus</i>	4	22	6.7	6.6	6.6	6.6	6.5	6.5	(6.3)		
<i>Providencia</i>	-	10	7.0	6.8	6.7	6.3	6.2	6.0	(5.6)	+	+
<i>Pseudomonas</i>	12	31	6.8	6.4	6.1	5.5	3.0	4.5	(4.1)	+	+
<i>Ramibacterium</i>	1	1	6.0	6.0	6.0	5.0	3.0				
<i>Rhodococcus</i>	5	14	6.5	6.5	6.4	6.3	6.1	6.0	(5.8)	(5.0)	(5.0)
<i>Rothia</i>	2	3	6.0	6.0	6.0	5.7					
<i>Salmonella</i>	-	131	7.0	6.5	6.2	5.8	5.4	5.1	4.9	4.7	4.4
<i>Sarcina</i>	1	1	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0			
<i>Serratia</i>	1	12	6.9	6.8	6.8	6.8	6.3	6.4	6.0		
<i>Shigella</i>	4	63	6.9	6.7	6.5	6.1	5.8	5.6	5.5	5.1	+
<i>Simonsiella</i>	1	1	4.0	4.0	3.0	3.0	3.0				
<i>Sphaerophorus</i>	2	4	6.8	6.8	6.3	6.0					
<i>Sprillum*</i>	1	1	7.0	4.0	3.0	2.0					
<i>Staphylococcus</i>	3	18	6.3	6.1	6.1	6.0	5.9	5.8	5.6	5.3	(4.0)
<i>Streptobacillus</i>	1	2	4.5	4.5	4.0						
<i>Streptococcus</i>	12	75	6.0	5.8	5.7	5.5	5.1	5.0	4.7	4.5	(3.4)
<i>Streptomyces</i>	5	9	4.1	3.7	3.7	3.6	3.5	(3.8)	(3.5)		
<i>Thermoactinomyces</i>	1	1	4.0	4.0	1.0	4.0					
<i>Vibrio</i>	5	23	7.0	6.6	6.0	3.4	5.0	4.6	(3.8)	+	
<i>Yersinia</i>	2	20	6.6	6.6	6.4	6.4	6.2	5.9	+		
<i>Zooglea</i>	1	1	7.0	7.0	7.0	6.0	5.0				

Count figures in parenthesis are based on fewer than the indicated number of strains tested

+ Indicates culture still viable, though an insufficient number of strains tested to provide a representative log count.

* Some species in these genera may prove difficult of freeze-dry and result in a relatively poor survival rate.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

3.1 อุปกรณ์และสารเคมีที่ใช้ในการทดลอง

3.1.1 อุปกรณ์

ชุดอุปกรณ์ในการตรวจวิเคราะห์หาเชื้อจุลินทรีย์

หลอด (ampoule)

เครื่องไลโอไฟไลซ์ (Lyophilize)

ไมโครปิเปต (micropipet)

พาสเจอร์ปิเปต (pasturepipet)

3.1.2 สารเคมี

skim milk

alcohol 95%

NaCl

อาหารเลี้ยงเชื้อ PCA

อาหารเลี้ยงเชื้อ NB broth

น้ำแข็งแห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ชนิดของเชื้อแบคทีเรียที่ได้ทำการศึกษา

ลำดับ	แบคทีเรีย	รหัส AIKL
1	<i>Acetobacter .aceti</i> TISTR 102	1001
2	<i>Acetobacter .aceti</i> TISTR 103	1002
3	<i>Acetobacter aceti</i> TISTR 354	1003
4	<i>Alcaligenes faecalis</i>	1004
5	<i>Bacillus coagulant</i>	1006
6	<i>Bacillus Megaterium</i>	1007
7	<i>Bacilus Sterotermophilus</i>	1008
8	<i>Bacillus subtilis</i>	1009
9	<i>Bacillus subtilis</i> ATCC6633	1010
10	<i>Bacillus thuringiensis</i>	1011
11	<i>Corynebacterium glutamicum</i>	1013
12	<i>Escherichia coli</i>	1014
13	<i>Escherichia coli</i> JCM	1015
14	<i>Enterococcus faecalis</i> JCM	1017
15	<i>Salmonella hadar</i>	1018
16	<i>Proteus vulgaris</i> TISTR100	1019
17	<i>Pseudomonas sp.</i>	1020
18	<i>Salmonella agona</i> SH3463	1021
19	<i>Salmonella anatum</i> SO86105	1022
20	<i>Salmonella cerro</i>	1023
21	<i>Salmonella derby</i> SH3407	1024
22	<i>Salmonella enteridis</i>	1025

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	แบคทีเรีย	รหัส AIKL
23	<i>Micrococcus faecalis</i> JCM	1026
23	<i>Salmonella lexington</i>	1027
24	<i>Salmonella newport</i>	1028
25	<i>Salmonella tychina</i>	1029
26	<i>Salmonella typhi</i>	1030
27	<i>Samonella wandawort</i>	1031
28	<i>Samonella watterreden</i>	1032
29	<i>Samonella luteus</i>	1033
30	<i>Staphylococcus aureus</i>	1034
31	<i>Samonella canosus</i>	1036
32	<i>Staphylococcus aureus</i> LTH	1037
33	<i>Samonella derby</i>	1038
34	<i>Staphylococcus aureus</i> ATCC 126000	1039

3.2.1 การเตรียมเชื้อแบคทีเรีย

3.2.1.1 นำเชื้อจากห้องปฏิบัติการมาทำการ streak ลงใน slant ที่เตรียมจากอาหาร PCA แล้วนำไปบ่มเป็นเวลา 24-48 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส

3.2.1.2 นำเชื้อใน slant ที่เตรียมได้ มาทำการ cross streak ในจานเพาะเชื้อที่มีอาหารเลี้ยงเชื้อ PCA อยู่เพื่อทำการแยกเชื้อให้บริสุทธิ์ นำไปบ่มเป็นเวลา 24-48 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส

3.2.1.3 นำโคโลนีเดี่ยว จากจานเพาะเชื้อ มา streak ใน slant ที่เตรียมจากอาหาร PCA บ่ม 24 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 24 ชั่วโมง นำไปใช้ในการทำเชื้อไลโอไฟล์ (lyophilize)

หมายเหตุ

กรณีเป็นที่เชื้อจำพวก *A.aceti* จะใช้อาหาร GYE agar

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 การเตรียมสคิมมิลค์ (skim milk 10%)

3.2.2.1 ชั่ง สคิมมิลค์ ผง 10 กรัม ผสมน้ำกรอง 100 ml คนให้เข้ากัน

3.2.2.2 นำไปใส่หลอดฝาเกลียว หลอดละ 5 ml ปิดฝาหลวมๆ แล้วหุ้มหลอดด้วยกระดาษฟอลด์อีกครึ่ง

3.2.2.3 นำไปเข้า หม้อนึ่งความดันไอน้ำ (autoclave) ครั้งที่ 1 ที่ อุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที (เมื่อ ได้เวลา ให้นำ สคิมมิลค์ ออกจากเครื่องหม้อนึ่งความดันไอน้ำทันทีโดยค่อยๆ เปิดไล่ให้ความดันค่อยๆ ลดลงจนใกล้ 0 แล้วจึงค่อยเปิดฝาเครื่อง หม้อนึ่งความดันไอน้ำเอา สคิมมิลค์ ออกมาโดยไม่ต้องรอให้อุณหภูมิลดลงเอง ไม่เช่นนั้น สคิมมิลค์ จะเกิดการเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลได้) หลังจากนั้นตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องให้เย็นเป็นเวลา 1 คืน

3.2.2.5 นำไปเข้าเครื่อง หม้อนึ่งความดันไอน้ำ อีกครั้งที่อุณหภูมิและเวลาเท่าเดิม ตั้งทิ้งไว้ให้เย็น ก่อนนำไปแช่ในตู้เย็นเพื่อเก็บรักษาไว้รอการนำไปใช้งานต่อไป

3.2.3 การเตรียมหลอด (ampoule)

3.2.3.1 ตัดกระดาษที่ พิมพ์ชื่อเชื้อ และวันที่ไว้แล้ว ให้มีขนาดเล็กพอที่จะใส่ลงไปในหลอดได้

3.2.3.2 นำกระดาษที่ตัดเสร็จแล้วใส่ลงในหลอด จากนั้นปิดปลายหลอดด้วยสำลี แล้วห่อทับด้วยกระดาษฟอลด์

3.2.3.3 นำไปทำการฆ่าเชื้อด้วย หม้อนึ่งความดันไอน้ำ จากนั้นให้นำไปอบเพื่อไล่ความชื้นที่ค้างอยู่ให้หมดก่อนนำไปใช้งาน

3.2.4 การเตรียมพาสเจอร์ปีเปต(pasture pipet)

นำ พาสเจอร์ปีเปตมาอุดปลายด้วยสำลี จากนั้นจึงห่อทับด้วยกระดาษฟอลด์อีกครั้งหนึ่ง จากนั้นนำไปฆ่าเชื้อ โดยใช้ หม้อนึ่งความดันไอน้ำ จากนั้นนำไปอบเพื่อไล่ความชื้นที่ค้างอยู่ให้หมดก่อนนำไปใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การทำไลโอไฟล์ (Lyophilize)

3.3.1 การเตรียมเครื่องไลโอไฟล์ (Lyophilize)

3.3.1.1 เสียบปลั๊กรอ 5 นาที จากนั้นเปิดสวิทช์

3.3.1.2 นำหลอด (ampoule) เปล่ามาเสียบเข้ากับแท่นเสียบ (มีทั้งหมด 48 ช่อง)

3.3.1.3 กดปุ่ม MAN รอจนกราฟแสดงอุณหภูมิแสดงโหลี่เขียวขึ้นมาจนครบทุกช่อง (อุณหภูมิจะต้องมีค่าต่ำกว่า -40 องศาเซลเซียส) จากนั้นกดปุ่ม Vacuum เครื่องจึงจะเริ่มทำงาน รอจนค่าความดันลดลงจนทำให้กราฟของเครื่องแสดงค่าครบทุกช่อง จึงเริ่มทำการบรรจุตัวอย่างลงเครื่องได้ (ความดันมากที่สุดที่กราฟจะแสดงผลครบทุกช่องคือ 133×10^{-3} mBar)

3.3.2 การเตรียมตัวอย่างหลอด (ampoule)

3.3.2.1 นำสเต็มมิลค์ มาใส่ลงใน slant ที่มีเชื้ออายุ 24-36 ชั่วโมง ใช้ loop เขี่ยเชื้อ ตีเชื้อบนผิว slant ให้กระจายลงใน สเต็มมิลค์ ให้ผสมเข้ากันอย่างสม่ำเสมอ

3.3.2.2 ดูดเชื้อที่ผสมกับ สเต็มมิลค์ ปริมาตร 0.15 ml ลงในหลอด โดยใช้ pasture pipet จากนั้นปิดหลอดด้วยจุกสำลี

3.3.2.3 นำไปทำให้แข็งโดยใช้น้ำแข็งแห้งผสมกับแอลกอฮอล์ 95% (ที่อุณหภูมิ -70 องศาเซลเซียส) แช่เชื้อไว้ประมาณ 2 นาที

3.3.2.4 นำหลอดเชื้อที่แข็งแล้วใส่เครื่องไลโอไฟล์ (ใส่แทนหลอดเปล่า) ก่อนใส่แต่ละหลอดต้องรอให้ vacuum \leq ขนาด 133×10^{-3} มิลลิบาร์

3.3.2.5 รอให้เชื้อแห้งทิ้งไว้ประมาณ 4 ชั่วโมง (สังเกต โดยดู vacuum คงที่และมีค่าใกล้เคียงกับตอนที่ใส่หลอดเปล่า)

3.3.2.6 ดึงหลอดออกมา 2-3 หลอด แล้วกด vacuum ออกแล้วดึงหลอดทั้งหมดออกมอด นำหลอดที่คอดแล้ว มาใส่แท่นเสียบทุกจุด กดให้ vacuum ทำงานรอจน vacuum \leq ขนาด 133×10^{-3} มิลลิบาร์ แล้วจับเวลาประมาณ ½-1 ชั่วโมง

3.3.2.7 ทำการปิดหลอดด้วยเปลวไฟในสภาพสุญญากาศ

3.3.2.8 เก็บที่อุณหภูมิห้อง (33 ± 3 องศาเซลเซียส) และอุณหภูมิตู้เย็น (4 ± 2 องศาเซลเซียส) ไว้ทำการศึกษาต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การตรวจหาจำนวนเชื้อที่รอดชีวิต

3.4.1 นำหลอด ampoule ที่บรรจุเชื้อแบคทีเรียไลโอไฟไลซ์จากที่เก็บไว้ที่อุณหภูมิห้องและอุณหภูมิ ตู้อุ่น มาตัดหลอดเพื่อนำเชื้อมาตรวจวิเคราะห์

3.4.2 นำเชื้อแบคทีเรียไลโอไฟไลซ์ ใส่ลงใน NB Broth 9.85 ml แล้วนำไปผสมกันด้วยเครื่องผสม (vortex)

3.4.3 นำมาเจือจางให้มีระดับความเข้มข้นที่ 10^{-4} , 10^{-5} , และ 10^{-6} และนำไป spread plate ในจานอาหารเลี้ยงเชื้อ PCA อย่างละ 2 plate

3.4.4 นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24-48 ชั่วโมง

3.4.5 นับจำนวนโคโลนีที่พบและนำมาคำนวณเป็น ค่า cfu/ml

3.5 วิธีการทดลอง

3.5.1 การศึกษาการเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรียโดยวิธีไลโอไฟไลซ์ (Lyophilize)

3.5.1.1 ทำการนำเชื้อแบคทีเรียที่ต้องการทำ ไลโอไฟไลซ์ มาทำตามวิธี การทำไลโอไฟไลซ์ที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น (3.3)

3.5.1.2 นำเชื้อแบคทีเรียที่ผ่านการทำไลโอไฟไลซ์ แล้วมาทำการทดสอบอัตราการรอดชีวิตด้วยวิธีการ spread plate โดยเปรียบเทียบกับปริมาณเชื้อเริ่มต้นก่อนทำการไลโอไฟไลซ์ ว่ามีจำนวนอัตราการรอดชีวิตแตกต่างกันอย่างไร

3.5.1.3 นำเชื้อที่ทำการ spread plate แล้ว มาบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

3.5.1.4 นับจำนวน โคโลนีของเชื้อที่เจริญขึ้น เปรียบเทียบจำนวนของเชื้อที่ผ่านการทำไลโอไฟไลซ์ กับเชื้อเริ่มต้นที่ไม่ได้ทำการไลโอไฟไลซ์ จากนั้นบันทึกผลการทดลองที่ได้

3.5.2 การเปรียบเทียบผลของอุณหภูมิที่มีผลต่อการเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรียที่ผ่านกระบวนการไลโอไฟไลซ์ที่อุณหภูมิห้อง (33 ± 3 องศาเซลเซียส) และอุณหภูมิตู้เย็น (4 ± 2 องศาเซลเซียส)

3.5.2.1 นำเชื้อที่ผ่านการทำไลโอไฟไลซ์ แล้วมาเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ ที่ต่างกันสองอุณหภูมิ คือ ที่อุณหภูมิห้อง กับที่อุณหภูมิตู้เย็น

3.5.2.2 นำเชื้อแบคทีเรียที่เก็บรักษาไว้ มาทำการทดสอบอัตราการรอดชีวิต ด้วยวิธีการ spread plate แล้ว มาบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.2.3 เปรียบเทียบปริมาณเชื้อแบคทีเรียที่เจริญ จากการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่างกันนั้นว่า มีความแตกต่างกันอย่างไร

3.5.3 การศึกษาระยะเวลาที่สามารถเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรียที่ผ่านการทำให้ไอพ่น

3.5.3.1 นำเชื้อที่ผ่านการทำให้ไอพ่นแล้วมาเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ ที่ต่างกันสอง อุณหภูมิ คือ ที่อุณหภูมิห้อง กับอุณหภูมิตู้เย็นและในเวลาที่แตกต่างกัน ที่ระยะเวลา 0, 4 และ 8 เดือน

3.5.3.2 นำเชื้อแบคทีเรียที่เก็บรักษาไว้ มาทำการทดสอบอัตราการรอดชีวิต ด้วยวิธีการ spread plate โดยเปรียบเทียบปริมาณเชื้อแบคทีเรียที่เจริญ จากการเก็บรักษาที่อุณหภูมิและระยะเวลา ที่ต่างกันนั้นว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร

3.5.3.3 นำเชื้อที่ทำการ spread plate แล้ว มาบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

3.5.3.4 เปรียบเทียบและบันทึกผลการทดลอง

3.5.4 การศึกษาเปรียบเทียบการมีชีวิตรอดระหว่างเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกและแบคทีเรีย แกรมลบหลังจากผ่านกระบวนการไลโอไฟไลซ์ที่ระยะเวลาและอุณหภูมิต่างกัน

3.5.4.1 นำเชื้อที่ผ่านการทำให้ไอพ่นแล้วมาเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ ที่ต่างกันสอง อุณหภูมิ คือ ที่อุณหภูมิห้อง กับที่อุณหภูมิตู้เย็น และในเวลาที่แตกต่างกันด้วย ที่ระยะเวลา 0, 4 และ 8 เดือน

3.5.4.2 นำเชื้อแบคทีเรียที่เก็บรักษาไว้ มาทำการทดสอบอัตราการรอดชีวิต ด้วยวิธีการ pour plate โดยเปรียบเทียบปริมาณเชื้อแบคทีเรียที่เจริญ จากการเก็บรักษาที่อุณหภูมิและระยะเวลา ที่ต่างกันนั้นว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร

3.5.4.3 นำเชื้อที่ทำการ spread plate แล้ว มาบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

3.5.4.4 เปรียบเทียบผลการทดลองทั้งหมดเพื่อหาว่าเชื้อแบคทีเรียชนิดใดที่สามารถทน และเหมาะสมกับการเก็บรักษาด้วยวิธีไลโอไฟไลซ์ได้ดี โดยการเปรียบเทียบจำนวน โคโลนีที่ได้และการย้อมแกรมเชื้อแบคทีเรีย

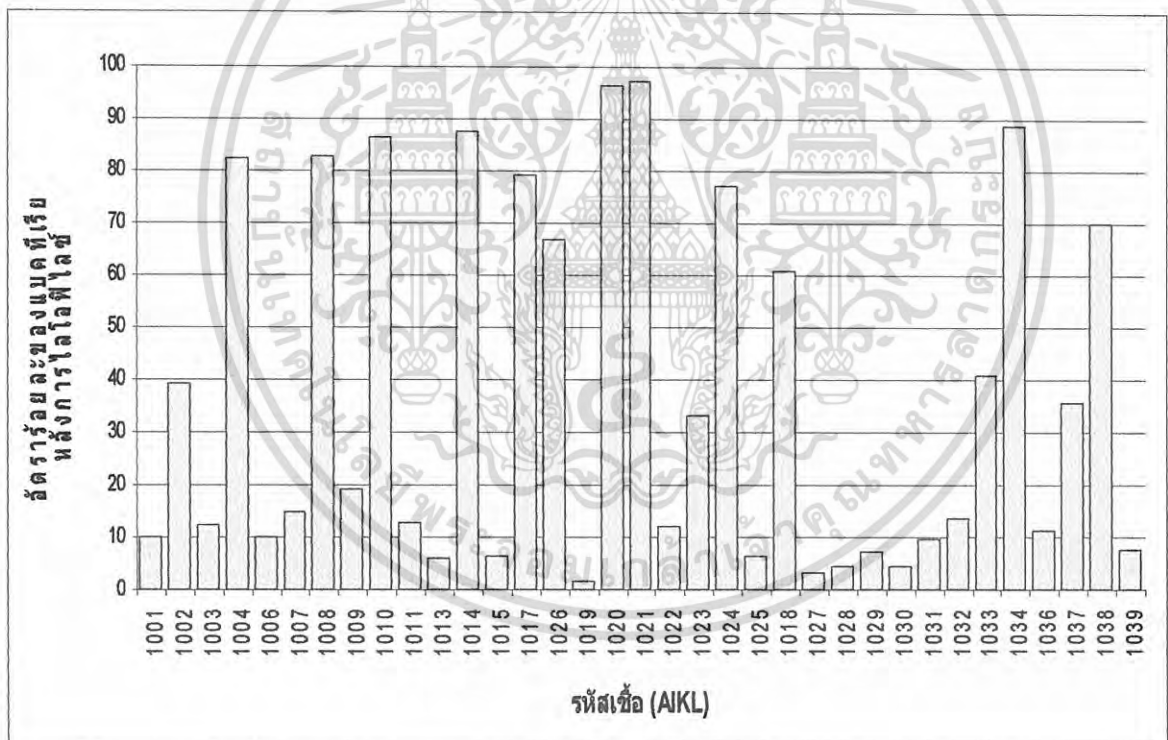
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง

4.1 ผลการตรวจนับจำนวนเชื้อแบคทีเรียที่ผ่านการไลโอไฟไลซ์

อัตราการรอดชีวิตของเชื้อแบคทีเรียหลังจากผ่านกระบวนการไลโอไฟไลซ์ จะได้ผลการทดลองที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อนำเชื้อไปผ่านการไลโอไฟไลซ์แล้วปริมาณเชื้อจะมีอัตราการรอดชีวิตลดลง ซึ่งจะลดลงมากหรือน้อยไม่เท่ากัน โดยเชื้อแบคทีเรียที่มีอัตราการรอดชีวิตมากที่สุดคือ AIKL 1021 ส่วนเชื้อแบคทีเรียที่มีอัตราการรอดชีวิตน้อยที่สุดคือ AIKL 1019 ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 แสดงอัตราการรอดชีวิตของเชื้อแบคทีเรียหลังผ่านกระบวนการไลโอไฟไลซ์

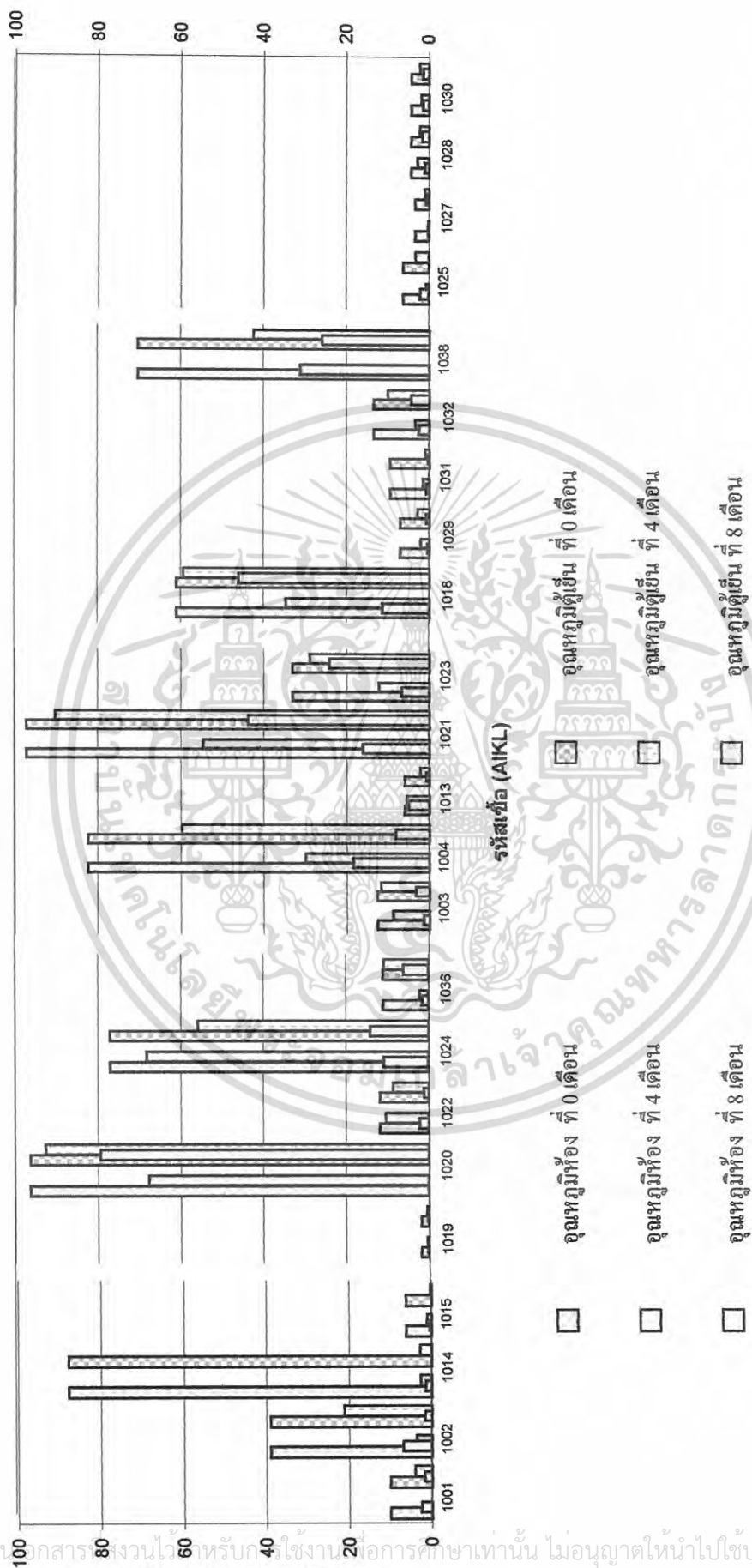
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อนำเชื้อแบคทีเรียที่ผ่านการไลโอไฟไลซ์ไปทำการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง (33 ± 3 องศาเซลเซียส) และที่อุณหภูมิตู้เย็น (4 ± 2 องศาเซลเซียส) เป็นระยะเวลา 0, 4 และ 8 เดือน ซึ่งที่ระยะเวลา 0 เดือนนั้น เป็นระยะเวลาการเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรียหลังการไลโอไฟไลซ์ทันที ซึ่งพบว่าเชื้อแบคทีเรียส่วนใหญ่ที่เก็บรักษาที่ระยะเวลา 4 และ 8 เดือนนั้น มีการรอดชีวิตลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับการเก็บรักษาที่ระยะเวลา 0 เดือน โดยการเก็บรักษาที่อุณหภูมิตู้เย็นนั้นเชื้อแบคทีเรียส่วนใหญ่จะมีอัตราการรอดชีวิตมากกว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ซึ่งจากภาพจะเห็นว่ากราฟ แท่งสีเหลืองที่ 2 และ 3 ของเชื้อส่วนใหญ่จะสูงกว่า กราฟแท่งชมพู ของแบคทีเรียแกรมลบ ดังภาพที่ 6 และแบคทีเรียแกรมบวก ดังภาพที่ 7

เมื่อให้อัตราการรอดชีวิตของเชื้อแบคทีเรียหลังจากผ่านการไลโอไฟไลซ์ที่เก็บรักษาที่ระยะเวลา 0 เดือนเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ จะพบว่าเชื้อแบคทีเรียที่เก็บรักษาเป็นระยะเวลา 8 เดือนนั้น จะมีอัตราการรอดชีวิตลดลงจากการเก็บที่ระยะเวลา 4 เดือน เพียงเล็กน้อย ซึ่งแสดงว่าเชื้อแบคทีเรียที่ได้ทำการเก็บรักษาไว้นั้นมีอัตราการรอดชีวิตที่สามารถจะนำมาทำการเก็บได้เป็นระยะเวลานาน แบคทีเรียแกรมลบ ดังภาพที่ 8 และแบคทีเรียแกรมบวก ดังภาพที่ 9

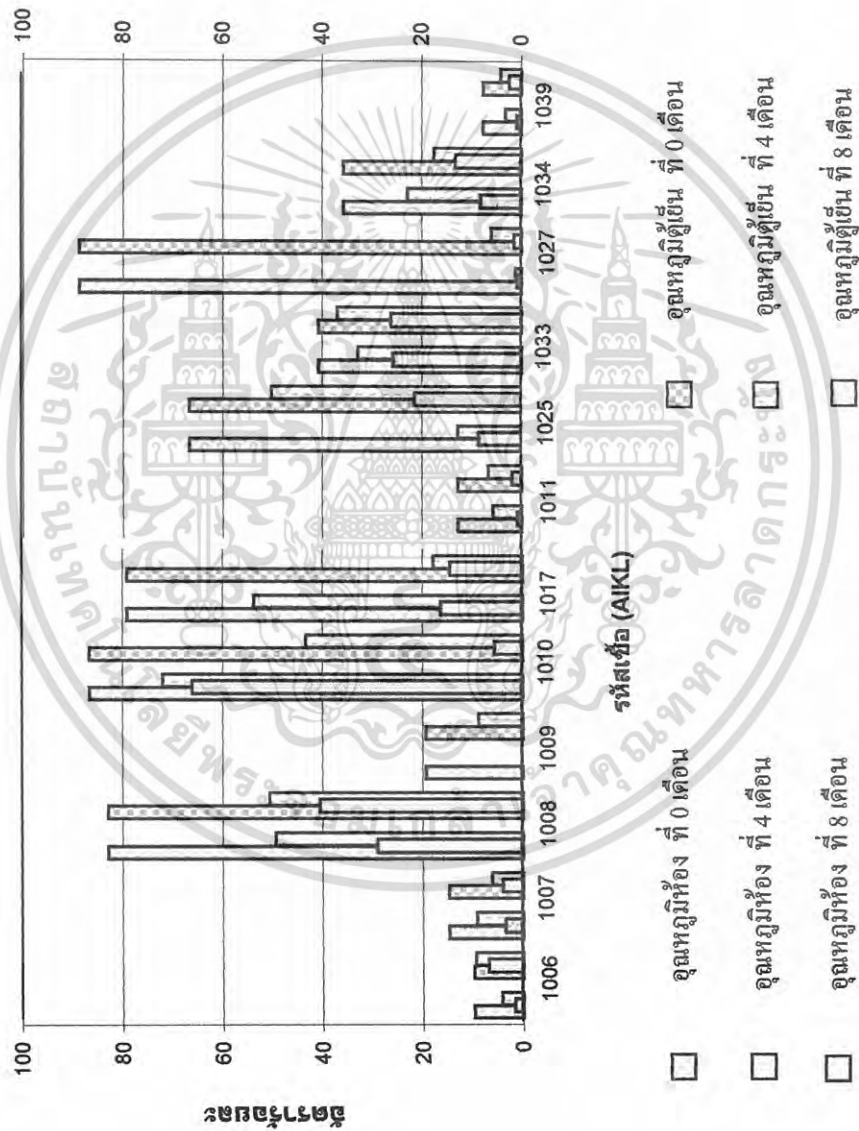

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

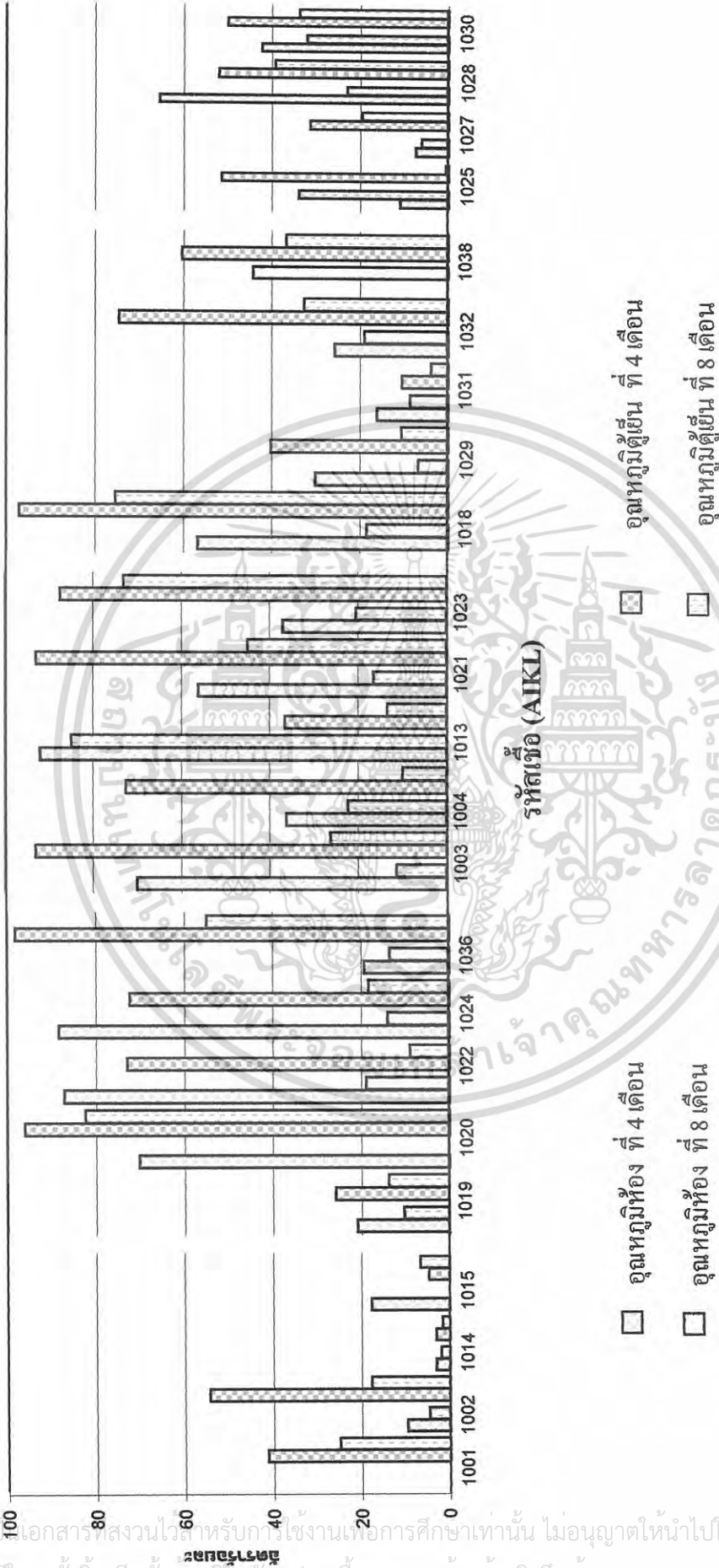
ภาพที่ 6 แสดงอัตราร้อยละของจำนวนเซลล์แบบที่เรียงกลมที่เหลือรอดในระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิและระยะเวลาต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 แสดงอัตราร้อยละของจำนวนเซลล์เบคทีเรียแกรมบวกที่เหลือนรอดที่เหลือรอดในระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิและระยะเวลาต่างกัน

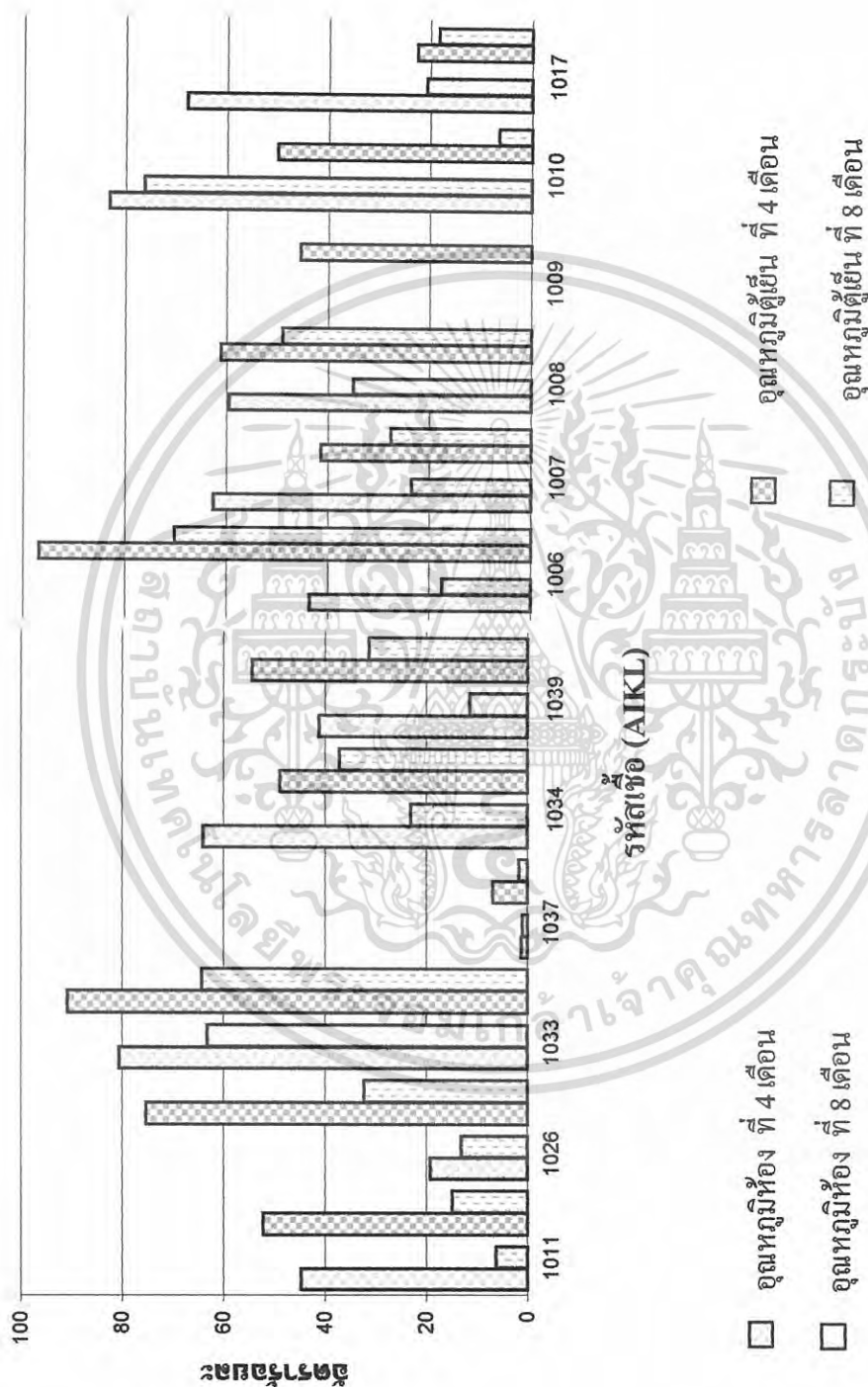
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8 แสดงร้อยละการรอดชีวิตของเชื้อแบคทีเรียแกรมลบที่เก็บรักษาที่ระยะเวลา 4 และ 8 เดือน

เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเชื้อแบคทีเรียที่เหลือรอดอยู่ที่ระยะเวลา 0 เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกาใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

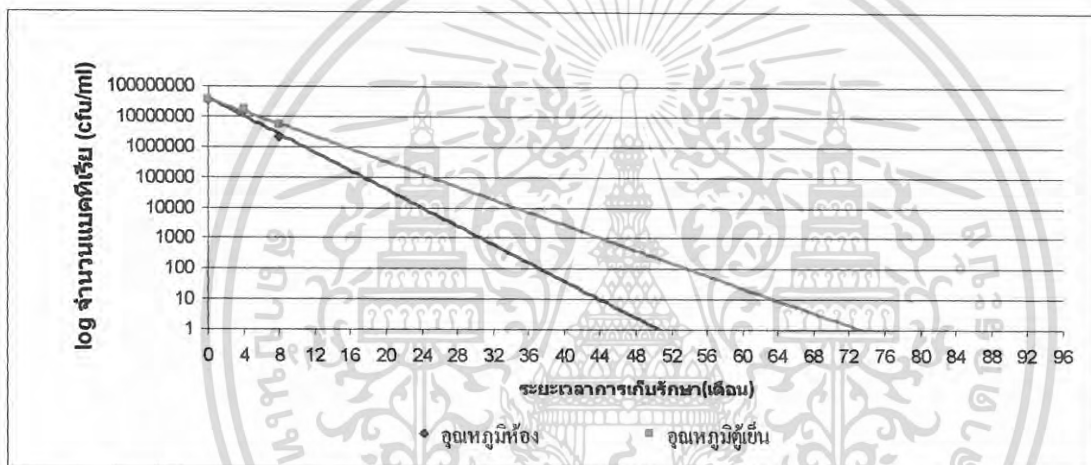

ภาพที่ 9 แสดงร้อยละอัตราการรอดชีวิตของเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกที่เก็บรักษาที่ระยะเวลา 4 และ 8 เดือน เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเชื้อแบคทีเรียที่เหลือรอดอยู่ที่ระยะเวลา 0 เดือน

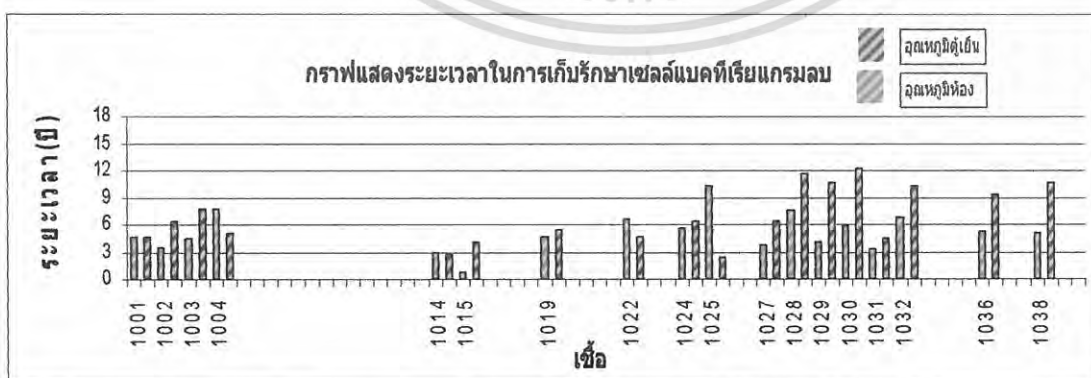
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การศึกษาเปรียบเทียบการรอดชีวิตของแบคทีเรียแกรมบวกและแกรมลบ

จากการทดลองเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรียแต่ละชนิดนั้น ได้ทำการคาดคะเนอายุการเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรียที่ได้นำมาทดลองว่าสามารถเก็บรักษาได้เป็นระยะเวลานานเท่าไรนั้น ซึ่งจากภาพที่ 10 นั้นแสดงการคาดคะเนอายุการเก็บรักษาของเชื้อแบคทีเรียระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง และ อุณหภูมิตู้เย็นซึ่งจะเห็นว่าเชื้อแบคทีเรียที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิตู้เย็นสามารถเก็บรักษาได้นานกว่า โดยได้ทำการเปรียบเทียบอายุการเก็บรักษาของเชื้อแบคทีเรียชนิดต่าง ๆ ระหว่างอุณหภูมิห้องและ อุณหภูมิตู้เย็น ของแบคทีเรียแกรมลบ ดังภาพที่ 11 และแบคทีเรียแกรมบวก ดังภาพที่ 12

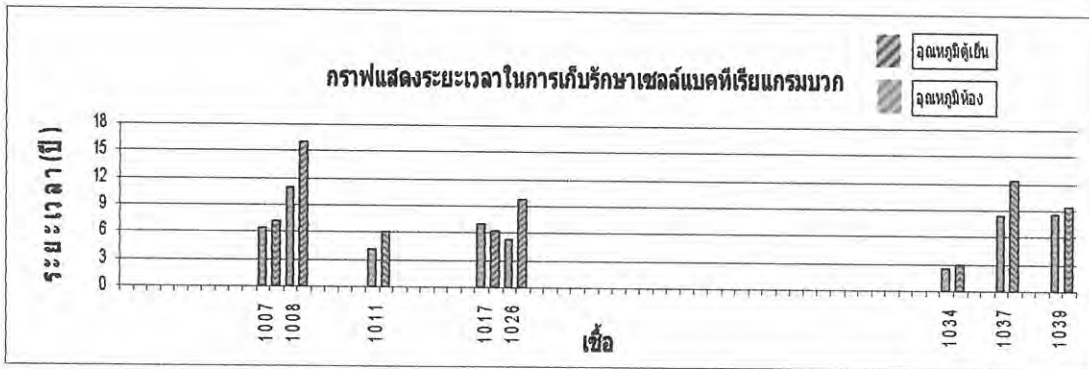

ภาพที่ 10 แสดงการคาดคะเนอายุการเก็บรักษาของแบคทีเรีย AIKL 1011

ภาพที่ 11 แสดงระยะเวลาในการเก็บรักษาเซลล์แบคทีเรียแกรมลบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12 แสดงระยะเวลาในการเก็บรักษาเซลล์แบคทีเรียแกรมบวก

จากกราฟที่ได้จากการทดลอง จะได้ว่าเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกและแบคทีเรียแกรมลบที่นำมาศึกษานั้นมีอายุการเก็บรักษาใกล้เคียงกัน โดยเชื้อแบคทีเรียแกรมลบที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องและตู้เย็นได้นานที่สุดคือ เชื้อ AIKL 1025 และ AIKL 1030 ตามลำดับ ส่วนเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องและตู้เย็นได้นานที่สุดคือ เชื้อ AIKL 1008

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

1. การรอดชีวิตของเชื้อแบคทีเรีย หลังจากผ่านกระบวนการไลโอไฟไลซ์ พบว่า อัตราร้อยละการรอดชีวิตของเชื้อแบคทีเรียจะมีค่าลดลงลดลง และการลดลงของอัตราการรอดชีวิตของเชื้อแบคทีเรีย แต่ละชนิดนั้นจะมีค่าไม่เท่ากัน โดยจะขึ้นอยู่กับชนิดและสายพันธุ์ของเชื้อแบคทีเรียแต่ละชนิด

2. เชื้อแบคทีเรียที่ย้อมติดสีแกรมบวก และแบคทีเรียที่ย้อมติดสีแกรมลบนั้น เมื่อผ่านกระบวนการไลโอไฟไลซ์แล้วทำการเก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาที่ต่างกันนั้น จะพบว่าเชื้อแบคทีเรียทั้งสองแกรมนั้นมีอัตราการรอดชีวิตที่แตกต่างกันออกไป โดยจะขึ้นอยู่กับชนิดและสายพันธุ์ของเชื้อแบคทีเรียที่ได้นำมาทำการทดลอง

3. การเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรียหลังจากผ่านกระบวนการไลโอไฟไลซ์ที่ระยะเวลา 0,4 และ 8 เดือน และเก็บในอุณหภูมิห้อง (33 ± 3 องศาเซลเซียส) กับอุณหภูมิตู้เย็น (4 ± 2 องศาเซลเซียส) พบว่า โดยส่วนมากการรอดชีวิตของแบคทีเรียที่ผ่านกระบวนการไลโอไฟไลซ์นั้นจะมีค่าลดลงมากเมื่อทำการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง (33 ± 3 องศาเซลเซียส) ส่วนอัตราการรอดชีวิต ของเชื้อแบคทีเรียที่ทำการเก็บรักษาที่อุณหภูมิตู้เย็น (4 ± 2 องศาเซลเซียส) นั้นจะมีอัตราการรอดชีวิตมากกว่าที่ระยะเวลา 0,4 และ 8 เดือน ตามลำดับ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดและสายพันธุ์ของเชื้อแบคทีเรียด้วย

5.2 ข้อเสนอแนะ

ในการเก็บรักษาเชื้อแบคทีเรีย ด้วยวิธีไลโอไฟไลซ์ ควรจะต้องระวังเรื่องการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ชนิดอื่นด้วย และเชื้อแบคทีเรียที่จะนำมาใช้ในการเก็บรักษาโดยวิธีนี้ควรจะมีการเจริญอยู่ในระยะ Stationary phase เนื่องจากในช่วงการเจริญระยะนี้จะมี ความทนทานต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในการเจริญมากที่สุด ทำให้มีอัตราการรอดชีวิตมากที่สุดด้วย ซึ่งเราอาจจะสังเกตได้จากการเจริญของเชื้อที่เจริญบนผิวหน้าของ slant ถ้าเราบ่ม 24 ชั่วโมงแล้วพบว่าเชื้อเจริญได้น้อยก็ควรทำการบ่มต่อไปอีก 12-24 ชม. แต่ไม่ควรเกิน 36 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- บัญญัติ สุขศรีงาม. 2534. จุลชีววิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
507 หน้า.
- สมบูรณ์ ธนาศุภวัฒน์ . 2544. เทคนิคการเก็บรักษาจุลินทรีย์ (Preservative technique of
microorganisms). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิไล รังสาตทอง .2546 . เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร (food processing technology),
กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- Hubálek, Z., 2003. "Protectant used in the cryopreservation of microorganisms." *Cryobiology*.
46:205-299.
- Oetjen ,Gore – Wilhelm ,1999, **Freeze – drying** : Wiley-VCH, 276p.
- Terence W. G. Rowe F Inst P and John W snowman of Edwards High Vacuum Cramley. 1978
Edwards Freeze - Drying Handbook
- Snowman, John W. ,1988 . **Downstream Processes: Equipment and Techniques** , [online].
Freeze drying : <http://www.rpi.edu/dept/chem-eng/Biotech-Environ/LYO>
- กระบวนการ Freeze-drying .[online] .Freeze drying . <http://www.theballball.com>
- Lyophilization The equipment and process** .
[online] .Lyophilization :<http://www.devicelink.com/ivdt/archive/00/05/004.html>
- Freeze Dryers & Freeze Drying** . [online] . Freeze drying :
<http://www.niroinc.com/html/chemical/freedryers.html>

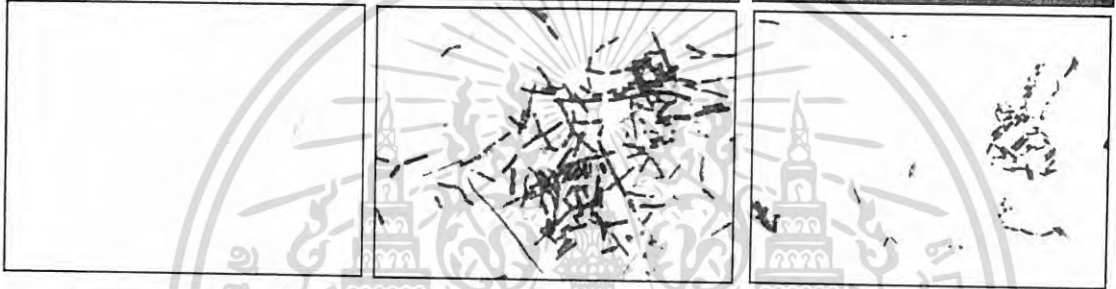
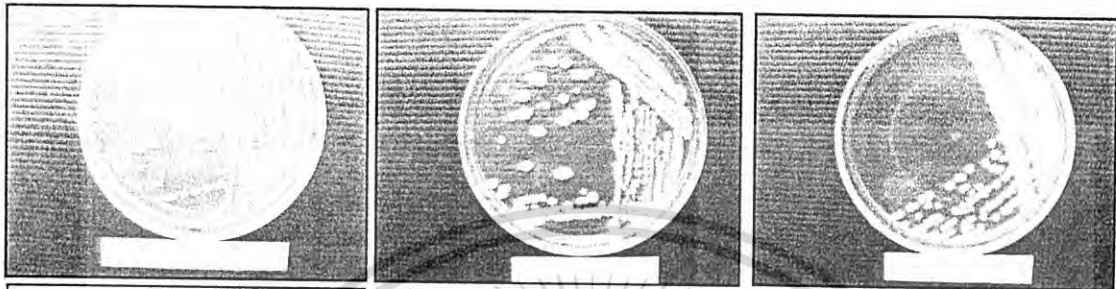
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างลักษณะการเจริญของเชื้อแบคทีเรียที่ศึกษาบนอาหารเลี้ยงเชื้อ PCA และลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อแบคทีเรียที่ทำการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

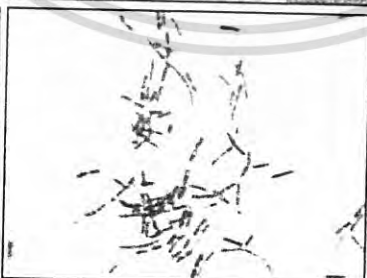
ตัวอย่างลักษณะการเจริญของเชื้อแบคทีเรียที่ศึกษาบนอาหารเลี้ยงเชื้อ PCA และลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อแบคทีเรียที่ทำการศึกษา

Alcaligenes flacalis JCM
AIKL1004

Bacillus coagulans
AIKL1006

Bacillus megaterium
AIKL1007

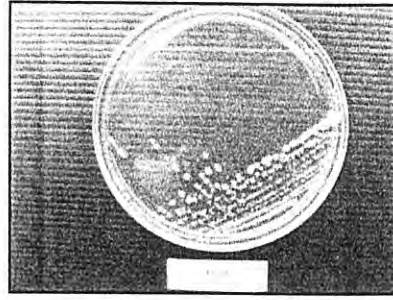
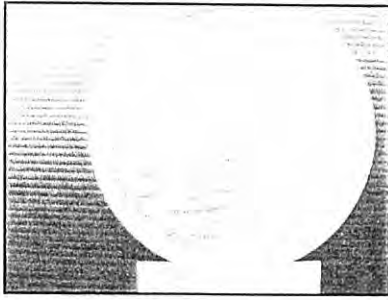

Bacillus sterothemophilus
AIKL 1008

Bacillus subtilis AIKL
1009

Bacillus subtilis ATCC
6633 AIKL 1010

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

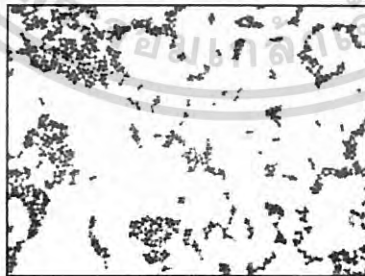
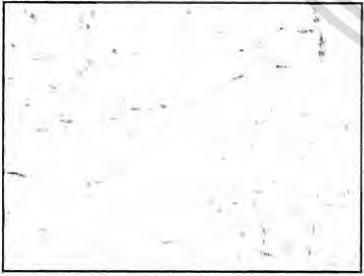
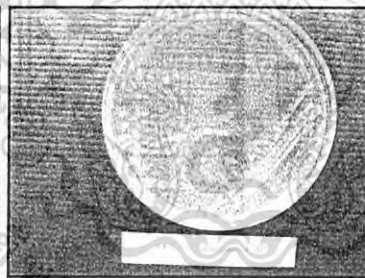
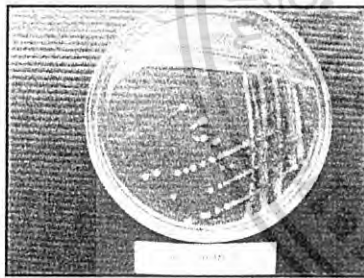

Bacillus thuringiensis

Escherichia coli AIKL

AIKL 1011

1014

Escherichia coli JCM

Enterobacter faecalis JCM

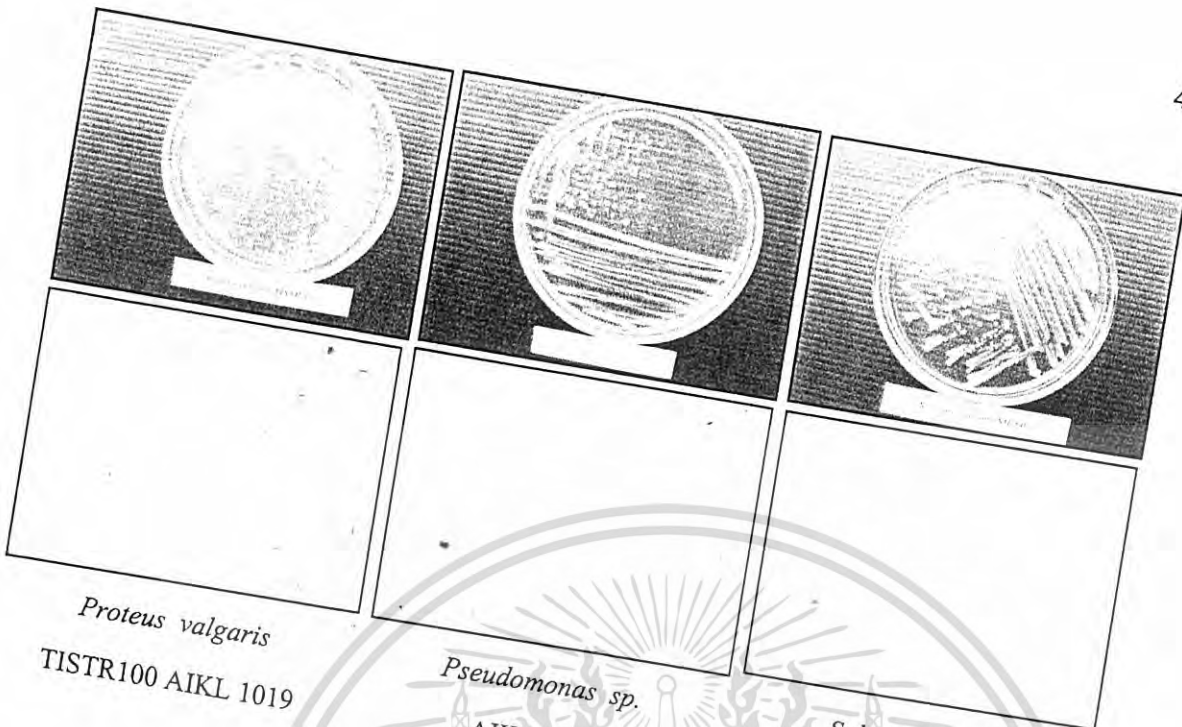
Salmonella hadar

AIKL1015

AIKL1017

AIKL1018

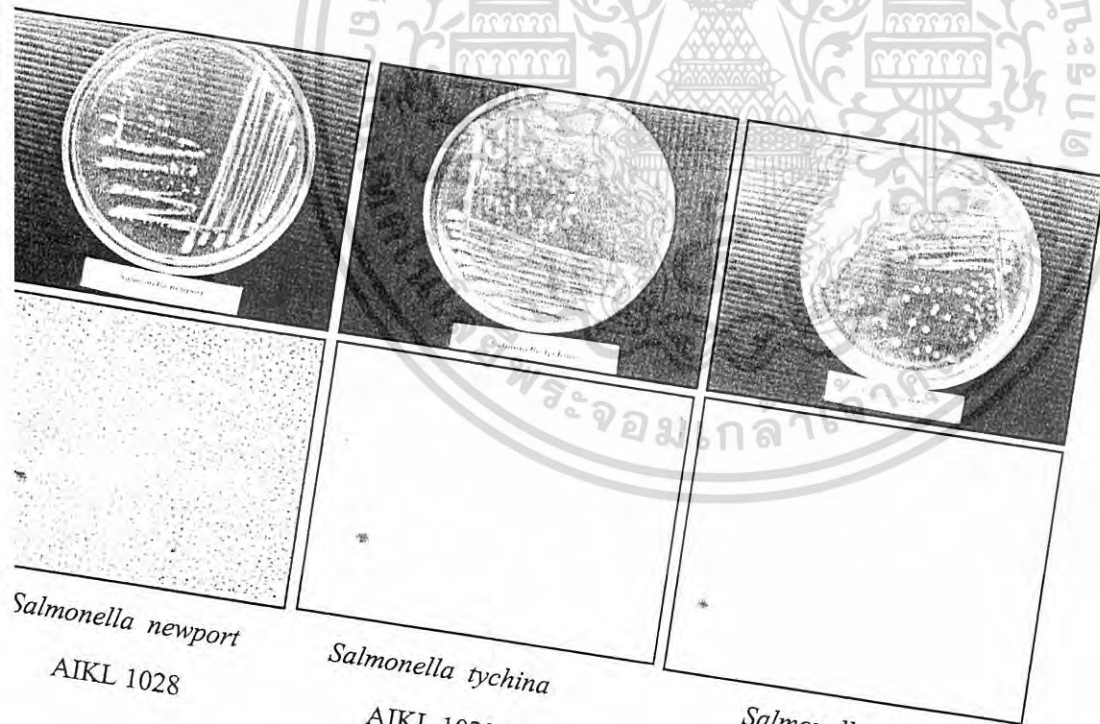
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Proteus vulgaris
TISTR100 AIKL 1019

Pseudomonas sp.
AIKL 1020

Salmonella agona
AIKL 1021

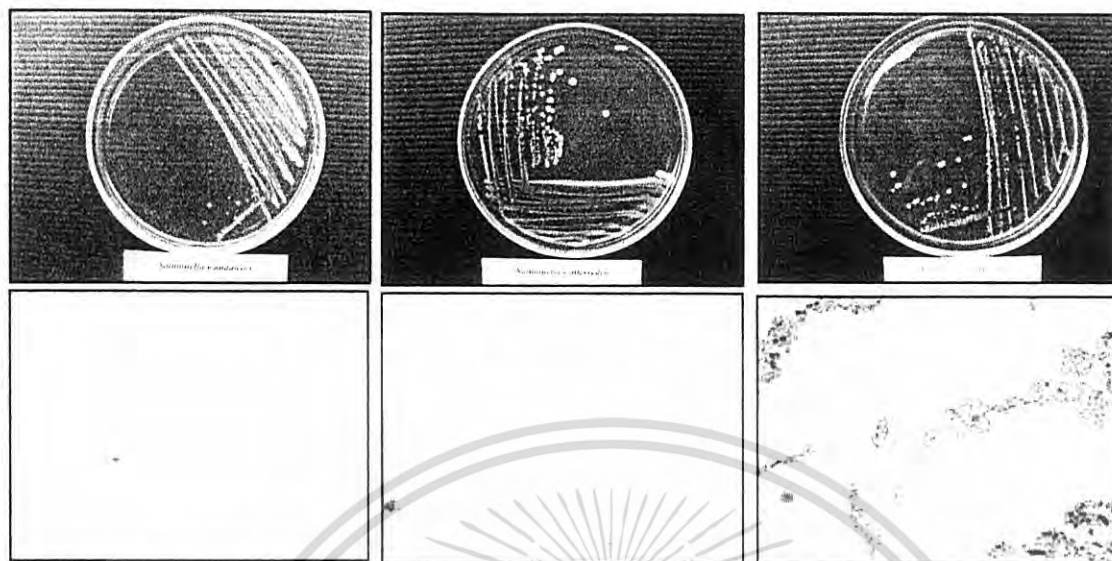

Salmonella newport
AIKL 1028

Salmonella tychina
AIKL 1029

Salmonella thyphi
AIKL 1030

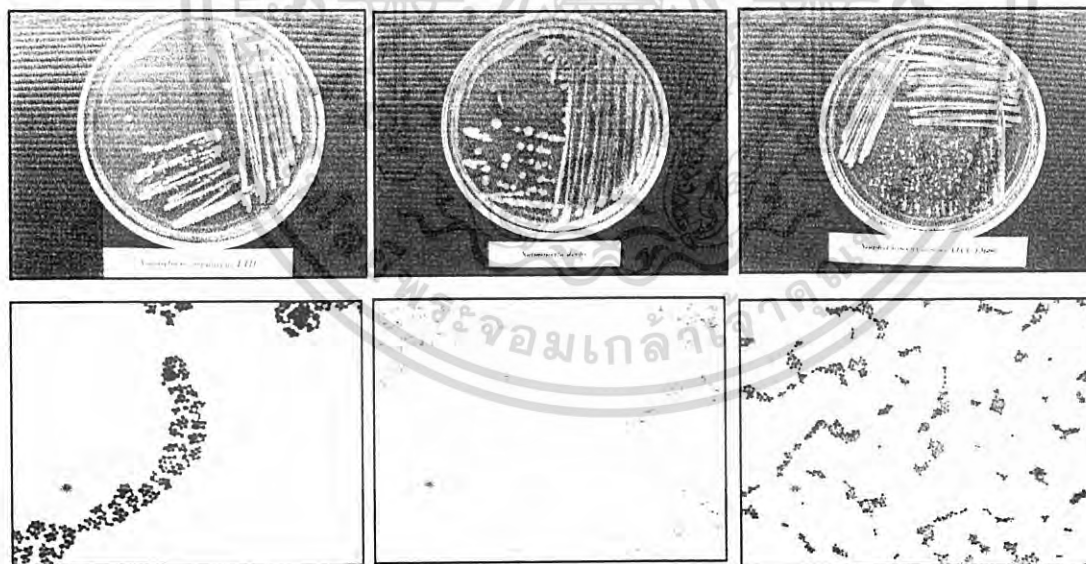
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Salmonella wandsworth
AIKL 1031

Salmonella wattererren
AIKL1032

Salmonella carnosus
AIKL 1036

Staphylococcus aureus LTH
AIKL 1037

Salmonella derby
AIKL 1038

Staphylococcus aureus
ATCC 12600 AIKL 1039

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข
ตารางแสดงจำนวนโคลงของเชื้อแบคทีเรียที่ตรวจนับได้ในระหว่างการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 1 แสดงจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียที่ตรวจนับได้ในขั้นตอนการทำไลโอไฟล์

ระดับ ความ เจือ จาง	<i>Escherichia coli</i> JCM		<i>B. thuringensis</i>		<i>Staphylococcus aureus</i>		<i>Shimonella typhina</i>	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize
1:10 ³	>300	>300	>300	>300	>300	>300	>300	>300
1:10 ⁴	>300	>300	>300	>300	>300	>300	>300	>300
1:10 ⁵	>300	130 127	>300 207	93 105	>300 >300	>300 293	>300 266	110 103
1:10 ⁶	190 223	37 26	151 132	51 63	124 142	109 128	128 175	58 49
1:10 ⁷	24 24	1 0	44 32	19 11	10 14	56 93	15 23	10 7
1:10 ⁸	17 21	0	8 4	0 1	1 0	7 9	4 3	6 2
1:10 ⁹	1 2	0	2 1	0	0	0	0 1	0 1

ระดับ ความ เจือ จาง	<i>Aceobacter aceti</i> 103		<i>Aceobacter aceti</i> 102		<i>Aceobacter aceti</i> 354		<i>Sarcina luzzus</i>	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize
1:10 ³								
1:10 ⁴	>300	>300	>300	>300	>300	>300	>300	>300
1:10 ⁵	286 298	91 137	287 191	17 31	322 285	53 33	>300	>300 246
1:10 ⁶	66 53	49 25	12 18	5 3	65 10	12 8	290 189	115 81
1:10 ⁷	5 1	3 1	2 2	4 5	6 6	0	52 21	23 42
1:10 ⁸								
1:10 ⁹								

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ ความ เจือ จาง	<i>Acaligenes faecalis</i>		<i>Bacillus coagulans</i>		<i>Corynebacterium glutamicum</i>		<i>Bacillus sterothermophilus</i>	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize
1:10 ³								
1:10 ⁴	>300	>300	>300	237 218	>300	>300	>300	>300
1:10 ⁵	276 334	321 246	145 173	39 55	>300	113 111	>300 240	>300 202
1:10 ⁶	61 32	48 22	45 73	13 24	300 76	82 52	25 39	23 30
1:10 ⁷	7 12	3 2	12 44	1 3	12 15	14 2	13 11	0 6
1:10 ⁸	0 3	0 1	0 1	0	3 1	11	7 2	0
1:10 ⁹								

ระดับ ความ เจือ จาง	<i>Escherichia coli</i>		<i>Micrococcus luteus</i>		<i>Salmonella derby</i>		<i>Salmonella hadar</i>	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize
1:10 ³								
1:10 ⁴	>300	>300	>300	>300	>300	>300	>300	>300
1:10 ⁵	301 289	89 85	198 191	86 88	110 129	89 96	148 153	93 90
1:10 ⁶	84 29	45 41	76 79	42 49	58 54	45 51	46 55	29 36
1:10 ⁷	10 13	8 12	28 29	17 13	19 23	11 8	16 14	10 9
1:10 ⁸	0 1	0	8 3	1 0	2 1	0	0	0
1:10 ⁹								

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ ความ เจือ จาง	<i>Bacillus subtilis</i>		<i>Proteus vulgaris</i>		<i>Salmonella</i> <i>wandsworth</i>		<i>Salmonella</i> <i>waterredii</i>	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize
1:10 ³								
1:10 ⁴	277 158	60 49	>300	>300	>300	>300	>300	>300
1:10 ⁵	30 40	1 1	>300	59 65	>300	168 189	>300	>300
1:10 ⁶	4 4	0 0	>300	2 8	313 65	10 13	>300 369	36 27
1:10 ⁷	0 2	0	41 28	1 0	10 45	1 0	21 26	2 0
1:10 ⁸	0	0 1	6 2	0 4	1 0	0	6 3	0
1:10 ⁹								

ระดับ ความ เจือ จาง	<i>Salmonella newport</i>		<i>Salmonella cerro</i>		<i>Salmonella cornosus</i>		<i>Bacillus subtilis</i> ATCC	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize
1:10 ³								
1:10 ⁴	>300	>300	>300	>300	>300	>300	>300	>300
1:10 ⁵	>300	187 91	>300	279 321	>300	77 47	>300	>300
1:10 ⁶	>300	5 17	>300	37 36	75 37	20 22	52 45	31 53
1:10 ⁷	39 26	7 1	46 55	2 5	11 10	10 3	45 15	14 9
1:10 ⁸	1 3	0	8 5	0	3 0	0 3	2 3	9 4
1:10 ⁹								

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ ความ เจือ จาง	<i>Bacillus megaterium</i>		<i>Salmonella anatum</i>		<i>Salmonella lexington</i>		<i>Staphylococcus aureus</i> LTH	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize
1:10 ³								
1:10 ⁴	>300	101 145	>300	>300	>300	>300	>300	>300
1:10 ⁵	63 103	3 6	>300	159 93	>300 291	120 -	>300	>300
1:10 ⁶	10 15	2 1	211 -	12 15	260 312	9 0	241 273	113 79
1:10 ⁷	1 1	2 0	24 23	1 8	43 46	0 1	28 29	8 16
1:10 ⁸	0	0	3 -	0	0 1	0	0	0
1:10 ⁹							4	

ระดับ ความ เจือ จาง	<i>Enterococcus faecalis</i> JCM		<i>Pseudomonas sp.</i>		<i>Salmonella agona</i>		<i>Salmonella derby</i>	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize	lyophilize
1:10 ³								
1:10 ⁴	>300	>300	>300	>300	>300	>300	>300	>300
1:10 ⁵	149 119	104 107	120 151	137 124	1330 158	130 150	149 153	103 109
1:10 ⁶	21 2	22 11	89 54	17 8	68 59	51 45	48 57	30 25
1:10 ⁷	0 1	1 0	17 8	8 6	12 12	0 1	2 2	4 3
1:10 ⁸	0	0	0	4 0	0	0	0	0
1:10 ⁹								

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความ เจือจาง	<i>Staphylococcus aureus</i> ATCC		<i>Salmonella enteridis</i>		<i>Salmonella typhi</i>	
	ก่อน lyophilize	หลัง lyophilize	ก่อน lyophilize	หลัง lyophilize	ก่อน lyophilize	หลัง lyophilize
1:10 ³						
1:10 ⁴	>300	>300	>300	>300	>300	>300
1:10 ⁵	>300	127 135	>300	165 176	>300	79 77
1:10 ⁶	196 144	50 41	290 276	16 15	194 163	5 7
1:10 ⁷	11 12	1 1	24 24	2 0	25 26	1 0
1:10 ⁸						
1:10 ⁹						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 แสดงจำนวน โคลนิจของเชื้อแบคทีเรียที่ตรวจนับได้หลังจากกระบวนการทำไลโอไฟล์ซ์ที่ระยะเวลาการเก็บรักษา 4 เดือน

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Escherichiacoli</i> <i>JCM</i>		<i>Bacillus</i> <i>thuringensis</i>		<i>Staphylococcus</i> <i>aureus</i>		<i>Salmonella tyichina</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	69	322	>300	>300	>300	153	>300	>300
	50	135				142		
1:10 ⁵	9	106	227	156	65	52	56	31
	8	82	123	141	98	42	30	34
1:10 ⁶	0	26	30	29	15	1	11	0
	6	9	41	41	23	1	9	1

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Acetobacter aeti</i> 103		<i>Acetobacter</i> 102		<i>Acetobacter</i> 354		<i>Sarcina luteus</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	>300	195	>300	2	>300	43	>300	>300
		20		3	252	19		
1:10 ⁵	37	16	56	2	41	12	>300	>300
	86	2	64	11	39	9		
1:10 ⁶	4	2	2	10	4	1	142	56
	9	8	3	13	4	0	36	102

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ ความเจือ	<i>Alcaligenes faecalis</i>		<i>Bacillus coagulant</i>		<i>Corynebacterium glutamicum</i>		<i>Bacillus sterothermophilus</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	>300	>300	302 168	156 43	>300	>300	>300	>300
1:10 ⁵	146 168	92 139	65 49	22 11	46 36	133 73	180 144	230 85
1:10 ⁶	12 50	42 11	0 1	12 1	14 0	9 4	11 21	0 4

ระดับ ความเจือ	<i>Escherichia coli</i>		<i>Micrococcus luteus</i>		<i>Salmonella derby</i>		<i>Salmonella hadar</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	149 11	128 29	>300	261 245	>300	>300	>300	>300
1:10 ⁵	29 30	0 9	107 89	8 8	76 58	122 34	100 78	48 56
1:10 ⁶	4 4	0 1	0	1 6	16 11	27 22	15 25	5 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Bacillus subtilis</i>		<i>Proteus vulgaris</i>		<i>Salmonella</i> <i>wandaworth</i>		<i>Salmonella</i> <i>watterreden</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	37	12	120	163	247	202	>300	>300
	12	17	204	97	128	238		
1:10 ⁵	6	2	25	12	18	39	310	94
	10	1	13	8	30	31	239	67
1:10 ⁶	0	1	0	0	2	3	33	18
		0	1	3	0	5	26	16

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Salmonella</i> <i>newport</i>		<i>Salmonella cerro</i>		<i>Salmonella</i> <i>carneus</i>		<i>Bacillus subtilis</i> ATCC	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	>300	>300	>300	>300	>300	103	>300	>300
						136		
1:10 ⁵	167	74	123	71	52	7	296	>300
	113	108	169	53	70	11	120	
1:10 ⁶	11	8	22	7	1	2	29	32
	6	16	11	1	3	0	22	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Bacillus megaterium</i>		<i>Salmonella anatum</i>		<i>Salmonella lexington</i>		<i>Staphylococcus sureus</i> LTH	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	43	58	>300	>300	>300	32	>300	>300
	59	37				58		
1:10 ⁵	23	47	150	114	47	17	>300	>300
	28	42	34	100	98	9		
1:10 ⁶	4	4	22	17	0	0	32	47
	2	3	15	11			58	71

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Enterococcus faecalis</i> JCM		<i>Psuedomonas sp.</i>		<i>Salmonella agona</i>		<i>Salmonella derby</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	202	269	>300	>300	>300	>300	>300	>300
	187	153						
1:10 ⁵	10	22	133	96	140	100	99	66
	19	24	119	88	120	56	29	27
1:10 ⁶	4	10	12	2	29	15	8	2
	2	1	14	0	15	18	10	0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Staphylococcus aureus</i> ATCC		<i>Salmonella enteridis</i>		<i>Salmonella typhi</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	>300	156	>300	261	264	290
		141		186	284	374
1:10 ⁵	59	14	102	99	45	64
	84	12	80	37	57	127
1:10 ⁶	7	2	7	3	2	8
	6	2	10	4	4	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 3 แสดงจำนวน โคลนิจของเชื้อแบคทีเรียที่ตรวจนับได้หลังผ่านกระบวนการทำไลโอไฟไลซ์ที่ระยะเวลาการเก็บรักษา 8 เดือน

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Eacherichia coli</i> JCM		<i>Bacillus</i> <i>thuringensis</i>		<i>Staphylococcus</i> <i>aureus</i>		<i>Salmonella tychina</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
	1:10 ⁴	91 81	25 21	>300	236 187	263 166	100 141	189 77
1:10 ⁵	5 14	4 2	37 63	64 42	30 5	23 13	19 31	5 3
1:10 ⁶	1 1	0	14 2	3 6	2 3	2 2	1 0	1 1

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Acetobacter aeti</i> 103		<i>Acetobacte aceti</i> 102		<i>Acetobecte aceti</i> 354		<i>Sarcina luteus</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
	1:10 ⁴	308 101	59 47	29 15	10 0	187 38	45 33	>300
1:10 ⁵	130 34	9 14	4 0	1 0	45 80	12 9	>300	>300
1:10 ⁶	13 10	1 0	1 0	2 0	3 1	1 0	99 27	68 56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Alcaligenes faecalis</i>		<i>Bacillus coagulant</i>		<i>Corynebacterium glutamicum</i>		<i>Bacillus sterotermophilus</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	>300	>300	282 315	>300	>300	>300	>300	>300
1:10 ⁵	96 88	110 32	66 44	>300	193 104	83 106	122 137	75 111
1:10 ⁶	13 0	0 20	5 9	15 194	28 6	11 16	14 8	2 9

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Escherichia coli</i>		<i>Micrococcus luteus</i>		<i>Salmonella derby</i>		<i>Salmonella hadar</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	41 42	65 32	159 156	32 48	230 100	127 138	>300 352	172 168
1:10 ⁵	23 15	0 1	56 45	12 11	82 41	13 15	79 59	0 1
1:10 ⁶	1 0	20 0	0 9	0	10 11	2 0	41 52	0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Bacillus subtilis</i>		<i>Proteus vulgaris</i>		<i>Salmonella</i> <i>wandaworth</i>		<i>Salmonella</i> <i>watterreden</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	37	12	120	163	247	202	>300	>300
	12	17	204	97	128	238		
1:10 ⁵	6	2	25	12	18	39	310	94
	10	1	13	8	30	31	239	67
1:10 ⁶	0	1	0	0	2	3	33	18
		0	1	3	0	5	26	16

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Salmonella</i> <i>newport</i>		<i>Salmonella cerro</i>		<i>Salmonella</i> <i>carnosus</i>		<i>Bacillus subtilis</i> ATCC	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	>300	>300	>300	>300	>300	103	>300	>300
						136		
1:10 ⁵	167	74	123	71	52	7	296	>300
	113	108	169	53	70	11	120	
1:10 ⁶	11	8	22	7	1	2	29	32
	6	16	11	1	3	0	22	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ ความเจือ	<i>Bacillus megaterium</i>		<i>Salmonella anatum</i>		<i>Salmonella lexington</i>		<i>Staphylococcus sureus</i> LTH	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	43	58	>300	>300	>300	32	>300	>300
	59	37				58		
1:10 ⁵	23	47	150	114	47	17	>300	>300
	28	42	34	100	98	9		
1:10 ⁶	4	4	22	17	0	0	32	47
	2	3	15	11			58	71

ระดับ ความเจือ	<i>Enterococcus faecalis</i> JCM		<i>Psuedomonas sp.</i>		<i>Salmonella agona</i>		<i>Salmonella derby</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	202	269	>300	>300	>300	>300	>300	>300
	187	153						
1:10 ⁵	10	22	133	96	140	100	99	66
	19	24	119	88	120	56	29	27
1:10 ⁶	4	10	12	2	29	15	8	2
	2	1	14	0	15	18	10	0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ ความเจือ จาง	<i>Staphylococcus aureus</i> ATCC		<i>Salmonella enteridis</i>		<i>Salmonella typhi</i>	
	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ	อุณหภูมิ ตู้เย็น	อุณหภูมิ ปรกติ
1:10 ⁴	>300	156	>300	261	264	290
		141		186	284	374
1:10 ⁵	59	14	102	99	45	64
	84	12	80	37	57	127
1:10 ⁶	7	2	7	3	2	8
	6	2	10	4	4	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

การรายงานผลการตรวจนับด้วยวิธี Viable plate count

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การรายงานผลการตรวจนับด้วยวิธี Viable plate count

รายงานผลการตรวจนับจำนวนจุลินทรีย์ต่อกรัมหรือต่อมิลลิเมตรของตัวอย่างอาหาร โดย
 คูณจำนวนที่นับได้ด้วยระดับความเจือจางที่ตรวจนับตามหลักที่จะกล่าวถึง ในกรณีที่จำนวนที่นับได้
 ในระดับการเจือจางนั้นเป็นตัวเลข สามหลัก ให้ปัดเลขหลักหน่วยขึ้นเป็นหลักสิบ คดขยาศัยคดขยไ
 ลักการปัดเลขคณิตดังนี้

ตัวอย่างการรายงานผลการตรวจนับจุลินทรีย์ในอาหาร

ตัวอย่าง ที่	จำนวน โคลินี่ที่นับได้			อัตราส่วน จำนวนโคลินี่ จำนวนสูง/จำนวนต่ำ	ผลการตรวจนับ โคลินี่ต่อกรัม
	ระดับความมเจือจาง				
	1:10	1:100	1:1000		
1	>300	175	16	-	19,000(1.9x10 ⁴)
		208	17		
		เฉลี่ย = 191.5			
2	>300	322	23	-	30,000(3.0x10 ⁴)
		278	29		
		เฉลี่ย = 300			
3	>300	291	32	1.3	32,000(3.2x10 ⁴)
		250	40		
		เฉลี่ย = 207.5	เฉลี่ย = 36		
		เฉลี่ย = 31525			
4	>300	281	40	1.1	33,000(3.3x10 ⁴)
		378	24		
		เฉลี่ย = 329.5	เฉลี่ย = 32		
		เฉลี่ย = 32475			
5	>300	138	42	2.4	15,000(1.5x10 ⁴)
		162	30		
		เฉลี่ย = 191.5	เฉลี่ย = 191.5		
		15000			
6	0	0	0	-	>10
7	18	2	0	-	>30x10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการรายงานผลการตรวจนับ โดยวิธี Viable plate count

1. การตรวจนับที่มีจำนวนโคโลนีระหว่าง 30-300 โคโลนี ทุกซ้ำหรือไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนซ้ำที่ระดับความเจือจางเท่ากัน ให้หาค่าเฉลี่ยของจำนวนที่ตรวจนับๆได้ของทุกซ้ำที่ระดับความเจือจางนั้น (ตัวอย่างที่ 1 และ 2)
2. การตรวจนับซึ่งมีโคโลนีเกิดขึ้นระหว่าง 30-300 โคโลนีที่ระดับความเจือจาง 2 ระดับติดกัน โดยที่ในแต่ละระดับมีเพียงบางซ้ำหรือทุกซ้ำที่นับจำนวนได้ในช่วงดังกล่าว และจำนวนเฉลี่ยของทุกซ้ำในระดับการเจือจางที่ให้ผลการตรวจนับได้ค่าต่ำ ให้หาค่าเฉลี่ยของจำนวนทับได้ของทุกซ้ำ ทั้งสองระดับความเจือจาง (ตัวอย่างที่ 3 และ 4)
3. การตรวจนับที่มีโคโลนีเกิดขึ้นระหว่าง 30-300 โคโลนีที่ระดับความเจือจาง 2 ระดับติดกัน และในแต่ละระดับนับจำนวนได้ในช่วงดังกล่าวทุกซ้ำ แต่แตกต่างกันไม่เกิน 2 เท่า [อัตราส่วนจำนวนโคโลนี(จำนวนสูง/จำนวนต่ำ)มีค่าน้อยกว่า 2] ให้หาค่าเฉลี่ยทั้ง 4 ซ้ำ (ตัวอย่างที่ 3)
4. ในการตรวจนับครั้งใดก็ตามที่ไม่มีโคโลนีเกิดขึ้นในงานใดงานหนึ่งโดยที่ได้ใช้ตัวอย่างระดับความเจือจางต่ำที่สุดแล้ว(ตัวอย่างที่เป็นอาหารแข็ง)หรือใช้ตัวอย่างที่ไม่ได้เจือจาง(ตัวอย่างที่เป็นอาหารเหลว) ให้รายงานผลว่าอาหารนั้นมีจุลินทรีย์อยู่น้อยกว่าตัวเลขของระดับความเจือจางต่ำที่สุดที่ตรวจนับหรือต่ำกว่า 1 เซลล์ต่อมิลลิลิตร (ตัวอย่างที่ 6)
5. การตรวจนับที่มีโคโลนีเกิดขึ้นระหว่าง 1-20 โคโลนี ในตัวอย่างที่ระดับความเจือจางต่ำสุด ให้รายงานผลว่ามีจำนวนจุลินทรีย์น้อยกว่า 30 x ระดับความเจือจางจุด (ตัวอย่างที่ 7)
6. ในกรณีที่มีโคโลนีแผ่ลาม (spreader) เกิดขึ้นถ้าการแผ่ลามนั้นไม่ถึงครึ่งหนึ่งของจานเพาะเชื้อ ให้นับโคโลนีที่แผ่ลาม เป็น 1 และนับจำนวนโคโลนีที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกบริเวณการแผ่ลาม
 - มี 1 ซ้ำของ 1 ระดับการเจือจางอยู่ในช่วง 30-300 โคโลนี ให้ใช้ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 ซ้ำที่ระดับการเจือจางอยู่ในช่วง 30-300 โคโลนีนั้น
 - มี 1 ซ้ำของ 2 ระดับการเจือจางอยู่ในช่วง 30-300 โคโลนี ให้ใช้ค่าเฉลี่ยของทั้ง 4 ซ้ำ (ตัวอย่างที่ 5)
 - กรณีที่จำนวนโคโลนีของทั้ง 2 ระดับการเจือจางอยู่ในช่วง 30-300 โคโลนีทั้งคู่ แต่แตกต่างกันไม่เกิน 2 เท่า [อัตราส่วนจำนวนโคโลนี(จำนวนสูง/จำนวนต่ำ)มีค่าน้อยกว่า 2] ให้ใช้ค่าเฉลี่ยทั้ง 4 ซ้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กรณีที่จำนวนโคโลนีของทั้ง 2 ระดับการเจือจางอยู่ในช่วง 30-300 โคโลนีทั้งคู่ แต่แตกต่างกันตั้งแต่ 2 เท่าขึ้นไป [อัตราส่วนจำนวนโคโลนี(จำนวนสูง/จำนวนต่ำ)มีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 2] ให้ใช้ค่าเฉลี่ยของ 2 ซ้ำ ของระดับการเจือจางที่เมื่อคูณด้วย dilution factor แล้วมีค่าน้อยกว่า (ตัวอย่างที่ 5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 4 แสดงจำนวนเชื้อแบคทีเรียที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิปรกติ (33 ± 3 องศาเซลเซียส)

ลำดับ	แบคทีเรีย	รหัส AIKL	จำนวนเซลล์ (CFU/ml) $\times 10^7$				% การรอดชีวิตหลัง ไลโอไฟล์		
			ก่อน ไลโอไฟล์	หลังไลโอไฟล์			0 เดือน	4 เดือน	8 เดือน
				0 เดือน	4 เดือน	8 เดือน			
1	<i>A. aceti</i> 102	1001	2.390	0.240	0.030	0.030	10.042	-	-
2	<i>A. aceti</i> 103	1002	2.920	1.140	0.110	0.053	39.041	3.767	1.815
3	<i>A. aceti</i> 354	1003	3.420	0.430	0.031	0.049	12.573	8.801	1.433
4	<i>Al. faecalis</i>	1004	3.850	3.170	1.150	0.710	82.338	29.870	18.442
5	<i>B. coagulant</i>	1006	2.320	0.228	0.100	0.040	9.828	4.289	1.724
6	<i>B. megaterium</i>	1007	0.830	0.123	0.077	0.029	14.819	9.277	3.494
7	<i>B. sterotermophilus</i>	1008	3.200	2.650	1.580	0.930	82.813	49.375	29.063
8	<i>B. subtilis</i>	1009	0.284	0.055	0.030	0.030	19.366	-	-
9	<i>B. subtilis</i> 6633	1010	4.850	4.200	3.500	3.204	86.598	72.000	66.062
10	<i>B. thuringiensis</i>	1011	26.000	3.350	1.500	0.210	12.885	5.769	0.808
11	<i>C. glutamicum</i>	1013	18.800	1.120	1.030	0.950	5.957	5.479	5.053
12	<i>E. coli</i>	1014	2.950	2.590	0.079	0.049	87.797	2.678	1.661
13	<i>E. coli</i> JCM	1015	20.700	1.290	0.229	0.030	6.232	1.106	-
14	<i>En. faecalis</i> JCM	1017	1.340	1.060	0.720	0.220	79.104	53.731	16.418
15	<i>M. luteus</i> 884	1026	1.950	1.300	0.250	0.170	66.667	12.821	8.718
16	<i>P. vulgaris</i> 100	1019	34.500	0.620	0.130	0.064	1.797	0.377	0.186
17	<i>Pseudomonas</i> sp.	1020	1.360	1.310	0.920	0.030	96.324	67.650	-
18	<i>S. agona</i> SH3463	1021	1.440	1.400	0.780	0.232	97.222	54.670	16.111
19	<i>S. anatum</i> SO8605	1022	10.600	1.260	1.100	0.239	11.887	10.377	2.255
20	<i>S. cerro</i>	1023	5.050	1.670	0.620	0.342	33.069	12.277	6.772
21	<i>S. derby</i> SH3407	1024	1.200	0.925	0.820	0.130	77.083	68.230	10.833
22	<i>S. enteridis</i>	1025	28.300	1.770	0.194	0.600	6.254	0.686	2.120
23	<i>S. hadar</i>	1018	1.500	0.915	0.520	0.170	61.000	34.667	11.333

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	แบคทีเรีย	รหัส AIKL	จำนวนเซลล์ (CFU/ml) $\times 10^7$				% การรอดชีวิตหลัง		
			ก่อน ไลโอไฟไลซ์	หลังไลโอไฟไลซ์			ไลโอไฟไลซ์		
				0 เดือน	4 เดือน	8 เดือน	0 เดือน	4 เดือน	8 เดือน
24	<i>S. lexington</i>	1027	18.300	0.605	0.045	0.037	3.306	0.246	0.202
25	<i>S. newport</i>	1028	32.500	1.390	0.910	0.320	4.277	2.800	0.985
26	<i>S. tychina</i>	1029	15.200	1.070	0.322	0.073	7.039	2.118	0.480
27	<i>S. typhi</i>	1030	17.900	0.780	0.330	0.250	4.358	1.844	1.397
28	<i>S. wandawort</i>	1031	18.900	1.790	0.290	0.155	9.471	1.534	0.820
29	<i>S. watterreden</i>	1032	23.500	3.150	0.810	0.600	13.404	3.447	2.553
30	<i>S. luteus</i>	1033	24.000	9.800	7.900	6.200	40.833	32.910	25.830
31	<i>St. aureus</i>	1034	13.300	11.800	0.150	0.120	88.722	1.128	0.902
32	<i>S. canosus</i>	1036	5.600	0.620	0.120	0.084	11.071	2.143	1.500
33	<i>St. aureus LTH</i>	1037	25.700	9.200	5.900	2.130	35.798	22.957	8.288
34	<i>S. derby</i>	1038	1.510	1.060	0.030	0.470	70.199	-	31.126
35	<i>St. aureus</i>	1039	17.000	1.310	0.150	0.540	7.706	3.176	0.882

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 5 แสดงจำนวนเชื้อแบคทีเรียที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำ (4 ± 2 องศาเซลเซียส)

เค็บ	แบคทีเรีย	รหัส AIKL	จำนวนเซลล์ (CFU/ml) × 10 ⁷			% การรอดชีวิตหลัง ไลโอไฟไลซ์			
			ก่อน ไลโอไฟไลซ์	หลังไลโอไฟไลซ์			0 เดือน	4 เดือน	8 เดือน
				0 เดือน	4 เดือน	8 เดือน			
1	<i>A. aceti</i> 102	1001	2.390	0.240	0.060	0.030	10.042	4.142	2.510
2	<i>A. aceti</i> 103	1002	2.920	1.140	0.620	0.202	39.041	21.233	6.918
3	<i>A. aceti</i> 354	1003	3.420	0.430	0.400	0.113	12.573	11.696	3.304
4	<i>Al. faecalis</i>	1004	3.850	3.170	2.300	0.315	82.338	59.740	8.182
5	<i>B. coagulant</i>	1006	2.320	0.228	0.221	0.160	9.828	9.526	6.897
5	<i>B. megaterium</i>	1007	0.830	0.123	0.051	0.034	14.819	6.145	4.096
7	<i>B. sterotermophilus</i>	1008	3.200	2.650	1.620	1.300	82.813	50.625	40.625
3	<i>B. subtilis</i>	1009	0.284	0.055	0.025	0.030	19.366	8.803	-
9	<i>B. subtilis</i> 6633	1010	4.850	4.200	2.100	0.272	86.598	43.300	5.608
0	<i>B. thuringiensis</i>	1011	26.000	3.350	1.750	0.500	12.885	6.731	1.923
1	<i>C. glutamicum</i>	1013	18.800	1.120	0.410	0.150	5.957	2.181	0.798
2	<i>E. coli</i>	1014	2.950	2.590	0.080	0.042	87.797	2.712	1.424
3	<i>E. coli</i> JCM	1015	20.700	1.290	0.060	0.086	6.232	0.290	0.415
4	<i>En. faecalis</i> JCM	1017	1.340	1.060	0.240	0.195	79.104	17.910	14.552
5	<i>M. luteus</i> 884	1026	1.950	1.300	0.980	0.420	66.667	50.256	21.538
6	<i>P. vulgaris</i> 100	1019	34.500	0.620	0.160	0.086	1.797	0.464	0.249
7	<i>Pseudomonas</i> sp.	1020	1.360	1.310	1.260	1.080	96.324	92.650	79.410
8	<i>S. agona</i> SH3463	1021	1.440	1.300	1.300	0.630	97.222	90.280	43.750
9	<i>S. anatum</i> SO8605	1022	10.600	1.260	0.920	0.113	11.887	8.679	1.066
0	<i>S. cerro</i>	1023	5.050	1.670	1.460	1.220	33.069	28.911	24.158
1	<i>S. derby</i> SH3407	1024	1.200	0.925	0.670	0.170	77.083	55.830	14.167

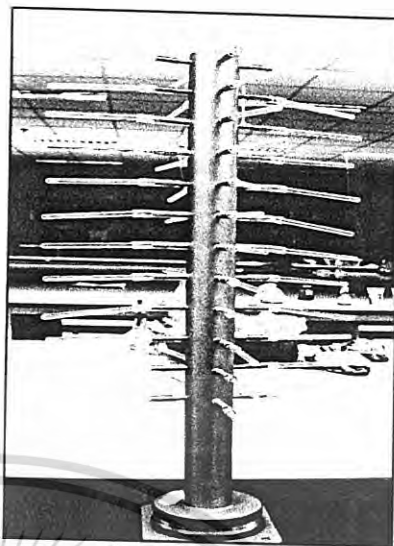
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จับ	แบคทีเรีย	รหัส AIKL	จำนวนเซลล์ (CFU/ml) × 10 ⁷				% การรอดชีวิตหลัง ไลโอไฟไลซ์		
			ก่อน ไลโอไฟไลซ์	หลังไลโอไฟไลซ์			0 เดือน	4 เดือน	8 เดือน
				0 เดือน	4 เดือน	8 เดือน			
2	<i>S. enteridis</i>	1025	28.300	1.770	0.910	0.010	6.254	3.216	0.036
3	<i>S. hadar</i>	1018	1.500	0.915	0.890	0.690	61.000	59.330	46.000
4	<i>S. lexington</i>	1027	18.300	0.605	0.190	0.118	3.306	1.038	0.645
5	<i>S. newport</i>	1028	32.500	1.390	0.724	0.546	4.277	2.228	1.680
5	<i>S. tychina</i>	1029	15.200	1.070	0.430	0.113	7.039	2.829	0.743
7	<i>S. typhi</i>	1030	17.900	0.780	0.390	0.264	4.358	2.179	1.475
3	<i>S. wandawort</i>	1031	18.900	1.790	0.188	0.070	9.471	0.995	0.370
9	<i>S. watterreden</i>	1032	23.500	3.150	2.350	1.030	13.404	10.000	4.383
0	<i>S. luteus</i>	1033	24.000	9.800	8.900	6.300	40.833	37.083	26.250
1	<i>St. aureus</i>	1034	13.300	11.800	0.815	0.194	88.722	6.128	1.459
2	<i>S. canosus</i>	1036	5.600	0.620	0.610	0.341	11.071	10.893	6.089
3	<i>St. aureus LTH</i>	1037	25.700	9.200	4.500	3.420	35.798	17.510	13.307
4	<i>S. derby</i>	1038	1.510	1.060	0.640	0.390	70.199	42.384	25.828
5	<i>St. aureus</i>	1039	17.000	1.310	0.713	0.410	7.706	4.194	2.412

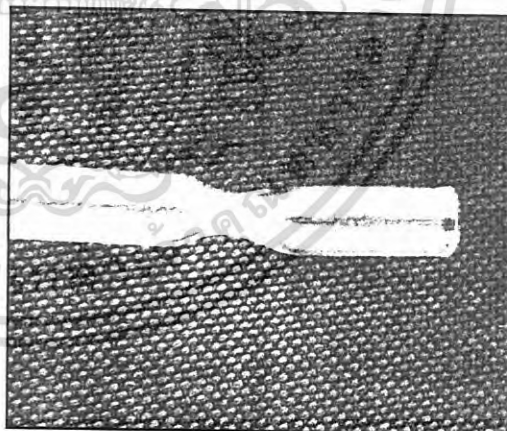
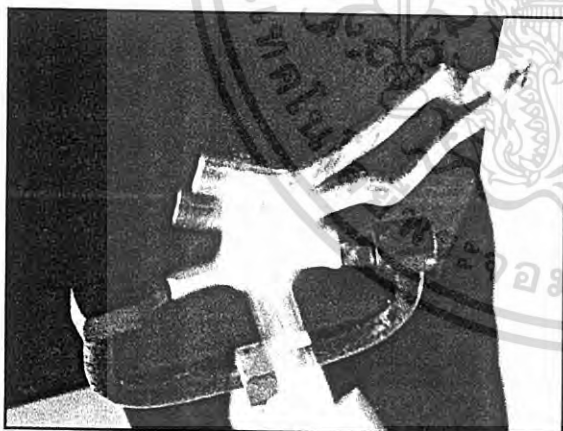
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

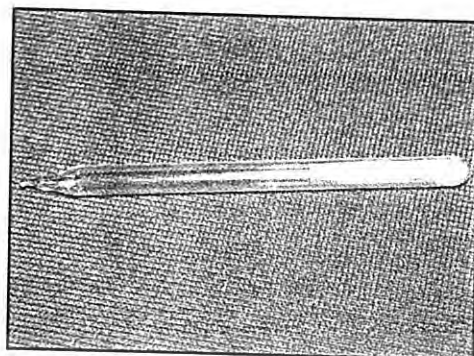
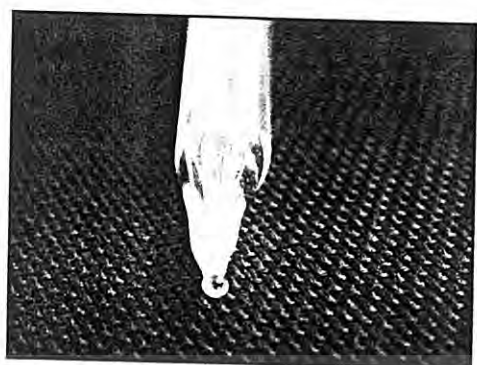

ภาพผนวกที่ 1 แสดงเครื่องไลโอไฟล์

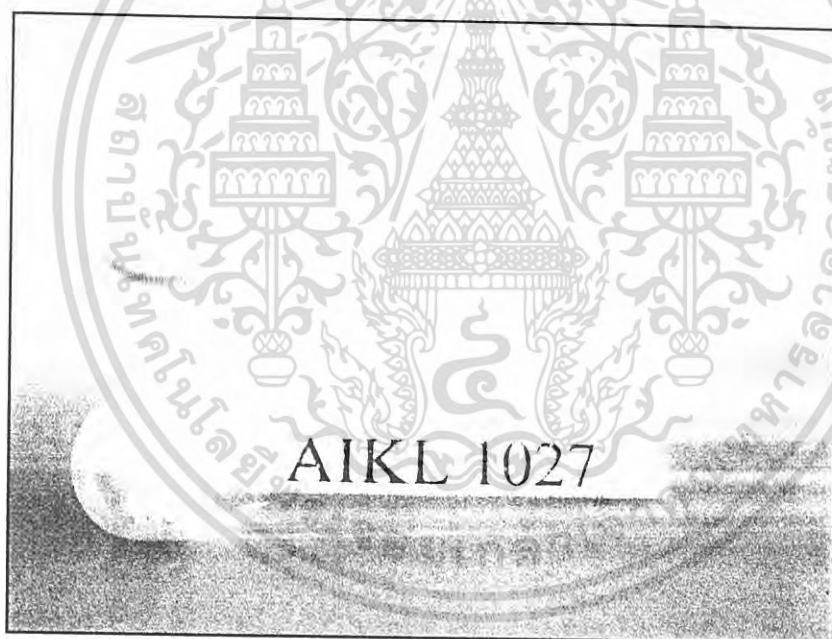

ภาพผนวกที่ 2 แสดงการคอดหลอด และหลอด ampoule ที่คอดเสร็จแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

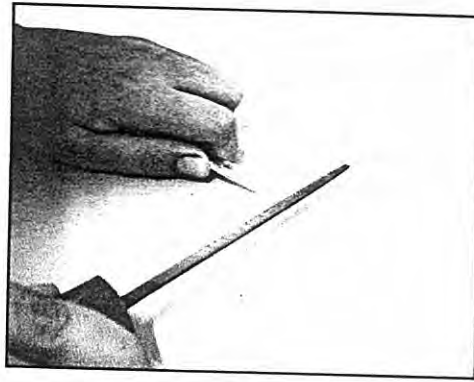

ภาพผนวกที่ 3 แสดงหลอด (ampoule) ที่ทำการปิดปลายหลอดแล้ว

ภาพผนวกที่ 4 แสดงลักษณะของเชื้อแบคทีเรียที่บรรจุอยู่ในหลอด (ampoule) หลังผ่านการไลโอไฟไลซ์แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผนวกที่ 5 แสดงการตัดหลอด (ampoule) เมื่อต้องการนำเชื้อแบคทีเรียออกมาทำการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายเกรียงไกร ทองก้อน เกิดวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2526 จังหวัดเชียงใหม่ สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2545 ปัจจุบันศึกษาอยู่ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระดับปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตร์ (สาขาวิชาเทคโนโลยีการหมัก)

นางสาวจุฑามาศ สุขเหมือน เกิดวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2527 กรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2545 ปัจจุบันศึกษาอยู่ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระดับปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตร์ (สาขาวิชาเทคโนโลยีการหมัก)

นาย นายวีระพงศ์ วิรุฬห์ธนภุชณ์ เกิดวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2526 จังหวัดกาญจนบุรี สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนท่าม่วงราษฎร์บำรุง จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. 2545 ปัจจุบันศึกษาอยู่ ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระดับปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตร์ (สาขาวิชาเทคโนโลยีการหมัก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้